Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B** **DYREKTYWA 94/25/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**

z dnia 16 czerwca 1994 r.

w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do rekreacyjnych jednostek pływających

(Dz.U. L 164 z 30.6.1994, str. 15)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Dyrektywa 2003/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 czerwca 2003 r.	L 214	18	26.8.2003
►**M2**	Rozporządzenie (WE) nr 1882/2003Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 września 2003 r.	L 284	1	31.10.2003

▼B

DYREKTYWA 94/25/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 16 czerwca 1994 r.

w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do rekreacyjnych jednostek pływających

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 100a,

uwzględniając wniosek Komisji ([1]),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([2]),

stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 189b Traktatu ([3]),

a także mając na uwadze, co następuje:

rynek wewnętrzny obejmuje obszar bez granic wewnętrznych, w którym zapewniony jest swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału;

obowiązujące w różnych Państwach Członkowskich przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, odnoszące się do właściwości bezpieczeństwa rekreacyjnych jednostek pływających, różnią się zakresem i treścią; różnice te mogą powodować bariery w handlu i tworzyć nierówne warunki konkurencji w ramach rynku wewnętrznego;

harmonizacja ustawodawstwa krajowego jest jedynym sposobem na usunięcie przeszkód w wolnym handlu; cel ten nie może być osiągnięty na satysfakcjonującym poziomie przez poszczególne Państwa Członkowskie; niniejsza dyrektywa określa tylko wymagania niezbędne dla swobodnego przepływu rekreacyjnych jednostek pływających;

niniejsza dyrektywa powinna mieć zastosowanie jedynie do rekreacyjnych jednostek pływających o minimalnej długości kadłuba równej 2,5 m i maksymalnej równej 24 m, wynikającej z norm ISO;

usunięcie barier technicznych w odniesieniu do rekreacyjnych jednostek pływających i ich części składowych, w zakresie, w jakim nie mogą być one usunięte poprzez wzajemne uznawanie równoważności między wszystkimi Państwami Członkowskimi, powinno nastąpić zgodnie z nowym podejściem przedstawionym w rezolucji Rady z dnia 7 maja 1985 r. ([4]), w której wzywa się do zdefiniowania zasadniczych wymagań dotyczących bezpieczeństwa i innych aspektów istotnych ze względu na ochronę dobra ogólnego; art. 100a ust. 3 stanowi, iż Komisja w swoich wnioskach dotyczących ochrony zdrowia, bezpieczeństwa, ochrony środowiska naturalnego i ochrony konsumentów przyjmie jako podstawę wysoki poziom ochrony; wymagania zasadnicze wyznaczają kryteria, które spełniać muszą rekreacyjne jednostki pływające oraz ich części składowe – zamontowane lub nie;

w związku z powyższym, niniejsza dyrektywa zawiera jedynie wymagania zasadnicze; w celu ułatwienia zapewnienia zgodności z tymi wymaganiami należy przyjąć zharmonizowane normy europejskie dotyczące rekreacyjnych jednostek pływających i ich części składowych, wymienionych w załączniku II. Zharmonizowane normy europejskie są opracowywane przez jednostki prywatne i powinny pozostać niewiążące; w tym celu Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN) i Europejski Komitet Normalizacyjny Elektrotechniki (CENELEC) zostały uznane za instytucje właściwe w zakresie przyjmowania norm zharmonizowanych zgodnie z ogólnymi wytycznymi w sprawie współpracy między Komisją i tymi dwoma instytucjami podpisanymi dnia 13 listo-

([1]) Dz.U. C 123 z 15.5.1992, str. 7.
([2]) Dz.U. C 313 z 30.11.1992, str. 38.
([3]) Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 16 listopada 1992 r. (Dz.U. C 337 z 21.12.1992, str. 17); wspólne stanowisko Rady z dnia 16 grudnia 1993 r. (Dz. U. C 137 z 19.5.1994, str. 1); decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 marca 1994 r. (Dz.U. C 91 z 28.3.1994).
([4]) Dz.U. C 136 z 4.6.1985, str. 1.

▼B

pada 1984 r.; do celów niniejszej dyrektywy norma zharmonizowana oznacza specyfikację techniczną (normę europejską lub dokument harmonizacyjny), przyjętą przez jedną lub obie wymienione instytucje na podstawie upoważnienia Komisji i zgodnie z przepisami dyrektywy Rady 83/189/EWG z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i uregulowań technicznych ([1]) oraz ze wspomnianymi wyżej ogólnymi wytycznymi;

ze względu na charakter zagrożenia, związanego z użytkowaniem rekreacyjnych jednostek pływających i ich części składowych, konieczne jest ustanowienie procedur pozwalających ocenić zgodność z wymaganiami zasadniczymi niniejszej dyrektywy; procedury te muszą być opracowane z uwzględnieniem stopnia ryzyka właściwego dla użytkowania rekreacyjnych jednostek pływających i ich części składowych; dlatego też każda kategoria zgodności musi być uzupełniona właściwą procedurą lub wyborem z kilku równoważnych procedur; przyjęte procedury spełniają wymagania określone w decyzji Rady 93/465/EWG z dnia 22 lipca 1993 r. dotyczącej modułów stosowanych w różnych fazach procedur oceny zgodności oraz zasad umieszczania i używania oznakowania zgodności CE, które mają być stosowane w dyrektywach dotyczących harmonizacji technicznej ([2]);

Rada ustaliła, że obowiązek stosowania oznakowania CE dotyczy producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela we Wspólnocie; oznakowanie to potwierdza, że rekreacyjna jednostka pływająca i jej części składowe są zgodne ze wszystkimi obowiązującymi w tej dziedzinie wymaganiami zasadniczymi i procedurami oceny zgodności ustanowionymi w prawie wspólnotowym;

jest właściwe, aby Państwa Członkowskie, zgodnie z art. 100a ust. 5 Traktatu, mogły podjąć środki tymczasowe w celu ograniczenia lub zakazu wprowadzania do obrotu i do użytkowania rekreacyjnych jednostek pływających lub ich części składowych, które stwarzają szczególne zagrożenie dla bezpieczeństwa ludzi i, ewentualnie, zwierząt domowych i mienia, pod warunkiem że będą one podlegały wspólnotowej procedurze kontroli;

adresaci jakichkolwiek decyzji podjętych jako część niniejszej dyrektywy muszą być poinformowani o powodach, dla których zostały one podjęte, oraz o przysługujących im środkach odwoławczych;

konieczne jest ustalenie uzgodnień przejściowych, umożliwiających użytkowanie i obsługę rekreacyjnych jednostek pływających lub ich części składowych wyprodukowanych zgodnie z przepisami krajowymi, obowiązującymi w dniu przyjęcia niniejszej dyrektywy;

niniejsza dyrektywa nie zawiera żadnych przepisów mających na celu ograniczenie użytkowania rekreacyjnych jednostek pływających, które zostały już wprowadzone do użytkowania;

konstrukcja rekreacyjnych jednostek pływających może mieć wpływ na środowisko naturalne poprzez emisję substancji zanieczyszczających; konieczne jest zatem uwzględnienie w dyrektywie przepisów dotyczących ochrony środowiska naturalnego w takim zakresie, w jakim dotyczyłyby one konstrukcji rekreacyjnych jednostek pływających z punktu widzenia bezpośredniego wpływu na środowisko;

przepisy niniejszej dyrektywy nie naruszają kompetencji Państw Członkowskich do wprowadzania, zgodnie z Traktatem, wymagań, które uznają za konieczne, dotyczących nawigacji na niektórych szlakach wodnych lub w celu ochrony środowiska naturalnego, budowy dróg wodnych i zapewniania na nich bezpieczeństwa, pod warunkiem, iż nie oznacza to modyfikacji rekreacyjnych jednostek pływających w sposób nieprzewidziany niniejszą dyrektywą,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

([1]) Dz.U. L 109 z 26.4.1983, str. 8. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 88/182/EWG (Dz.U. L 81 z 26.3.1988, str. 75).
([2]) Dz.U. L 220 z 30.8.1993, str. 23.

▼B

ROZDZIAŁ I

▼M1

Artykuł 1

Zakres i definicje

1. Niniejsza dyrektywa stosuje się:

a) w odniesieniu do projektowania i konstrukcji:

i) łodzi rekreacyjnych i łodzi bez kompletnego wyposażenia;

ii) prywatnych jednostek pływających;

iii) części składowych określonych w załączniku II, jeśli wprowadza się je na rynek wspólnotowy oddzielnie i są przeznaczone do zainstalowania;

b) w odniesieniu do emisji spalin, do:

i) silników napędowych instalowanych lub przeznaczonych specjalnie do instalowania na lub w łodziach rekreacyjnych i prywatnych jednostkach pływających;

ii) silników napędowych instalowanych na lub w tych jednostkach pływających, które zostały poddane „gruntownej modyfikacji silnika”;

c) w odniesieniu do emisji hałasu, do:

i) łodzi rekreacyjnych z silnikami zaburtowymi bez zintegrowanego układu wydechowego lub ze stacjonarnymi silnikami napędowymi;

ii) łodzi rekreacyjnych z silnikami zaburtowymi bez zintegrowanego układu wydechowego lub ze stacjonarnymi silnikami napędowymi poddawanych gruntownym przeróbkom i następnie wprowadzone do obrotu na rynku wspólnotowym w ciągu pięciu lat po przeróbce;

iii) prywatnych jednostek pływających;

iv) silników przyczepnych i silników zaburtowych ze zintegrowanym układem wydechowym przeznaczonych do instalowania na łodziach rekreacyjnych;

d) w odniesieniu do produktów należących do lit. a) ii), lit. b) i c), przepisy niniejszej dyrektywy stosuje się jedynie przy pierwszym wprowadzeniu do obrotu i/lub oddaniu do użytku po dacie wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

2. Z zakresu zastosowania niniejszej dyrektywy wyklucza się:

a) w odniesieniu do ust. 1 lit. a):

i) łodzie przeznaczone wyłącznie do regat, włączając w to łodzie wiosłowe oraz łodzie wiosłowe do celów szkoleniowych, oznaczone taką nazwą przez producenta;

ii) kanoe i kajaki, gondole i rowery wodne;

iii) deski surfingowe z żaglem;

iv) deski surfingowe, w tym deski surfingowe napędzane silnikiem;

v) oryginalne łodzie historyczne i ich pojedyncze repliki zaprojektowane przed 1950 r., zbudowane głównie z oryginalnych materiałów i oznaczone taką nazwą przez producenta;

vi) jednostki doświadczalne pod warunkiem że nie są one później wprowadzane do obrotu we Wspólnocie;

vii) jednostki zbudowane dla własnego użytku, pod warunkiem że nie są one później wprowadzane do obrotu we Wspólnocie w okresie 5 lat;

viii) jednostki specjalnie przeznaczone do obsadzenia załogą i wykorzystywane do przewożenia pasażerów w celach zarobkowych, bez uszczerbku dla ust. 3, w szczególności zdefinio-

▼M1

wane w dyrektywie 82/714/EWG z dnia 4 października 1982 r., ustanawiającej wymagania techniczne dla statków żeglugi śródlądowej ([1]), niezależnie od ilości pasażerów;

ix) łodzie podwodne;

x) poduszkowce;

xi) wodoloty;

xii) jednostki z silnikami parowymi, zasilane węglem, koksem, drewnem, olejem lub gazem;

b) w odniesieniu do ust. 1 lit. b):

i) silniki napędowe instalowane lub przeznaczone specjalnie do instalowania w następujących jednostkach:

— jednostkach pływających przeznaczonych wyłącznie do regat, oznaczonych taką nazwą przez producenta,

— jednostkach doświadczalnych pod warunkiem że nie są one później wprowadzane do obrotu we Wspólnocie,

— jednostkach specjalnie przeznaczonych do obsadzenia załogą i wykorzystywanych do przewożenia pasażerów w celach zarobkowych, bez uszczerbku dla ust. 3 lit a), w szczególności zdefiniowanych w dyrektywie 82/714/EWG, niezależnie od ilości pasażerów,

— łodziach podwodnych,

— poduszkowcach,

— wodolotach;

ii) oryginalne i pojedyncze repliki silników napędowych, opartych na projekcie sprzed 1950 r., nie produkowanych seryjnie i zainstalowanych na jednostkach określonych w ust. 2 lit a) v) i vii);

iii) silniki napędowe zbudowane dla własnego użytku, pod warunkiem że nie są one później wprowadzane do obrotu we Wspólnocie w okresie 5 lat;

c) w odniesieniu to ust. 1 lit. c):

— wszelkie jednostki pływające określone w lit. b) niniejszego ustępu,

— jednostki zbudowane dla własnego użytku, pod warunkiem że nie są one później wprowadzane do obrotu we Wspólnocie w okresie 5 lat.

3. Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

a) „łódź rekreacyjna”: łódź dowolnego typu przeznaczona do celów sportowych lub rekreacyjnych o długości kadłuba od 2,5 m do 24 m, mierzonej zgodnie z normą zharmonizowaną, niezależnie od sposobu napędu; fakt, że ta sama łódź może być wykorzystywana do czarteru lub do szkolenia rekreacyjnego nie stanowi przeszkody dla objęcia jej niniejszą dyrektywą, jeśli łódź ta jest wprowadzona na rynek wspólnotowy z przeznaczeniem do celów rekreacyjnych;

b) „prywatna jednostka pływająca”: jednostka o długości mniejszej od 4 m, z silnikiem o spalaniu wewnętrznym mającym jako źródło podstawowe napędu, napęd strugowodny i obsługiwana przez osobę lub osoby siedzące, stojące lub klęczące, raczej na kadłubie niż w jego wnętrzu;

c) „silnik napędowy”: dowolny silnik o spalaniu wewnętrznym, z zapłonem iskrowym lub samoczynnym stosowany do napędzania, w tym dwu lub czterosuwowe silniki stacjonarne, silniki zaburtowe z lub bez zintegrowanego układu wydechowego i silniki przyczepne;

d) „gruntowna modyfikacja silnika”: modyfikacja silnika, która:

([1]) Dz.U. L 301 z 28.10.1982, str. 1. Dyrektywa zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

▼M1

— potencjalnie może powodować przekroczenie przez silnik dopuszczalnych emisji wymienionych w załączniku I.B. z wyłączeniem rutynowej wymiany części składowych silnika, która nie zmienia właściwości silnika w zakresie emisji,

— lub zwiększa moc znamionową silnika więcej niż o 15 %;

e) „gruntowna przeróbka jednostki pływającej”: przeróbka jednostki pływającej, która:

— zmienia sposób napędu jednostki,

— obejmuje gruntowną modyfikację silnika,

— zmienia jednostkę w takim stopniu, że uważa się ją za nową jednostkę;

f) „sposób napędu”: metoda mechaniczna napędzania jednostki pływającej, w szczególności śruby napędowe lub mechaniczne układy napędów strugowodnych;

g) „rodzina silników”: grupa silników producenta, które ze względu na ich konstrukcję powinny mieć te same właściwości w zakresie emisji spalin i które spełniają wymogi niniejszej dyrektywy dotyczące emisji spalin;

h) „producent”: każda osoba fizyczna lub prawna, która projektuje i wytwarza produkt objęty niniejszą dyrektywą lub która tego rodzaju produkt zaprojektowała lub wytworzyła w celu wprowadzenia go do obrotu w swoim własnym imieniu;

i) „upoważniony przedstawiciel”: każda osoba fizyczna lub prawna mająca siedzibę we Wspólnocie, która otrzymała pisemne pełnomocnictwo od producenta do działania w jego imieniu w odniesieniu do jego zobowiązań zgodnie z niniejszą dyrektywą.

▼B

Artykuł 2

Wprowadzanie do obrotu i do użytkowania

1. Państwa Członkowskie podejmą wszelkie odpowiednie środki w celu zapewnienia, aby produkty określone w art. 1 ust. 1 zostały wprowadzone do obrotu i do użytkowania zgodnie z ich przeznaczeniem tylko wtedy, gdy są właściwie skonstruowane i obsługiwane oraz gdy nie zagrażają bezpieczeństwu i zdrowiu ludzi, mieniu i środowisku naturalnemu.

2. Przepisy niniejszej dyrektywy nie stanowią przeszkody dla Państw Członkowskich w zakresie przyjmowania, zgodnie z przepisami Traktatu, przepisów dotyczących żeglugi na niektórych akwenach w celu ochrony środowiska naturalnego, budowy dróg wodnych i zapewnienia na nich bezpieczeństwa, pod warunkiem że nie jest związane to z koniecznością modyfikacji jednostek pływających, spełniających wymagania niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

Wymagania zasadnicze

Produkty określone w art. 1 ust. 1 muszą spełniać wymagania zasadnicze w zakresie bezpieczeństwa, ochrony zdrowia, ochrony środowiska naturalnego i ochrony konsumenta wymienione w załączniku I.

▼M1

Artykuł 4

Swobodny przepływ produktów określonych w art. 1 ust. 1

1. Państwa Członkowskie nie będą na swoim terytorium zabraniać, ograniczać czy utrudniać wprowadzania do obrotu i do użytkowania produktów określonych w art. 1 ust. 1, noszących znak CE, określony w załączniku IV, świadczący o zgodności produktu z przepisami niniejszej dyrektywy i procedurami zgodności określonymi w rozdziale II.

▼M1

2. Państwa Członkowskie nie będą zabraniać, ograniczać ani utrudniać wprowadzania do obrotu łodzi bez kompletnego wyposażenia, jeżeli ich producent albo jego upoważniony przedstawiciel prowadzący działalność gospodarczą na terytorium Wspólnoty lub osoba odpowiedzialna za wprowadzenie produktu do obrotu oświadczy, zgodnie z załącznikiem IIIa, że zostaną one skompletowane przez osoby trzecie.

3. Państwa Członkowskie nie będą zabraniać, ograniczać czy utrudniać wprowadzania do obrotu i do użytkowania części składowych określonych w załączniku II i noszących oznakowanie CE określone w załączniku IV i świadczące o ich zgodności z odpowiednimi wymogami zasadniczymi, jeśli tym częściom składowym towarzyszy pisemna deklaracja zgodności określona w załączniku XV i zostaną one wmontowane do łodzi rekreacyjnej, zgodnie z deklaracją, określoną w załączniku IIIb, producenta, jego upoważnionego przedstawiciela prowadzącego działalność gospodarczą na terytorium Wspólnoty lub, w przypadku przywozu z państwa trzeciego, osoby wprowadzającej te części składowe do obrotu we Wspólnocie.

4. Państwa Członkowskie nie będą zabraniać, ograniczać ani utrudniać wprowadzania do obrotu i/lub do użytkowania:

— silników stacjonarnych i silników zaburtowych bez zintegrowanego układu wydechowego,

— typów silników homologowanych zgodnie z dyrektywą 97/68/WE ([1]), zgodnych z etapem II przewidzianym w ppkt 4.2.3 załącznika I do dyrektywy 97/68/WE,

— typów silników homologowanych zgodnie z dyrektywą 88/77/EWG ([2]);

jeśli producent lub jego upoważniony przedstawiciel prowadzący działalność gospodarczą na terytorium Wspólnoty oświadczy zgodnie z załącznikiem XV.3, że silnik spełnia wymagania niniejszej dyrektywy w zakresie emisji spalin, jeśli jest zainstalowany na łodzi rekreacyjnej lub prywatnej jednostce pływającej zgodnie z dostarczonymi przez producenta instrukcjami.

5. Podczas targów handlowych, wystaw, pokazów itd. Państwa Członkowskie nie będą stwarzały żadnych przeszkód w prezentowaniu produktów określonych w art. 1 ust. 1, które nie są zgodne z niniejszą dyrektywą, pod warunkiem że będą one posiadały widoczne oznaczenie, wyraźnie wskazujące, iż tego rodzaju produkty nie mogą być wprowadzone do obrotu lub do użytku dopóki nie będą spełniały wymogów zgodności.

6. W przypadku gdy produkty określone w art. 1 ust. 1 podlegają innym dyrektywom, obejmującym inne aspekty i dyrektywy te przewidują umieszczanie oznakowania CE, to oznakowanie to wskazuje, że tego rodzaju produkty uważa się za zgodne z przepisami tych innych dyrektyw. Oznakowanie CE świadczy o zgodności z mającymi zastosowanie dyrektywami lub z ich odpowiednimi częściami. W tym przypadku, dane szczegółowe tych dyrektyw stosowanych przez producenta, opublikowanych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, muszą być podane w dokumentach, deklaracji zgodności lub instrukcjach wymaganych przez te dyrektywy i towarzyszących tego rodzaju produktom.

([1]) Dyrektywa 97/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1997 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do środków dotyczących ograniczenia emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych z silników spalinowych montowanych w maszynach samojezdnych nieporuszających się po drogach (Dz.U. L 59 z 27.2.1998, str. 1). Dyrektywa zmieniona dyrektywą Komisji 2001/63/WE (Dz.U. L 227 z 23.8.2001, str. 41).

([2]) Dyrektywa Rady 88/77/EWG z dnia 3 grudnia 1987 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do działań, jakie mają być podjęte w celu zapobiegania emisji zanieczyszczeń gazowych z silników Diesla stosowanych w pojazdach (Dz.U. L 36 z 9.2.1988, str. 33). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2001/27/WE (Dz.U. L 107 z 18.4.2001, str. 10).

▼B

Artykuł 5

Państwa Członkowskie zakładają zgodność z wymaganiami zasadniczymi określonymi w art. 3 w odniesieniu do produktów określonych w art. 1 ust. 1, które są zgodne z odpowiednimi normami krajowymi przyjętym w zastosowaniu zharmonizowanych norm, do których odniesienia zostały opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich;* Państwa Członkowskie opublikują odniesienia do takich norm krajowych.

Artykuł 6

1. W przypadku gdy Państwo Członkowskie lub Komisja uzna, że zharmonizowane normy określone w art. 5 nie spełniają w pełni zasadniczych wymagań określonych w art. 3, Komisja lub zainteresowane Państwo Członkowskie przekazuje sprawę do komitetu ustanowionego na podstawie dyrektywy 83/189/EWG, wraz z odpowiednim uzasadnieniem. Komitet wydaje opinię w trybie pilnym.

Na podstawie opinii komitetu Komisja poinformuje Państwa Członkowskie, czy normy powinny być wycofane z publikacji określonych w art. 5.

2. Komisja może przyjąć właściwe środki w celu zapewnienia jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy, zgodnie z ust. 3.

▼M2

3. Komisję wspomaga stały komitet (zwany dalej „Komitetem”).

W przypadku odwołania do tego ustępu stosuje się art. 3 i 7 decyzji 1999/468/WE, ([1]) uwzględniając przepisy jej art. 8.

Komitet uchwala swój regulamin wewnętrzny.

▼B

4. Stały komitet może badać każdą kwestię dotyczącą stosowania niniejszej dyrektywy, która została wniesiona przez jego przewodniczącego albo z jego inicjatywy, albo na wniosek Państwa Członkowskiego.

▼M1

Artykuł 6a

Procedura komitetu

1. Zmiany, niezbędne w świetle ewolucji wiedzy technicznej i nowych dowodów naukowych, w wymaganiach załącznika I.B.2 oraz załącznika I.C.1 wyłączając bezpośrednie lub pośrednie zmiany wartości emisji spalin lub hałasu oraz wartości liczby Froude'a i stosunku P/D przyjmuje Komisja wspomagana przez stały komitet ustanowiony na podstawie art. 6 ust. 3, działający jako komitet regulacyjny, zgodnie z procedurą określoną w ust. 2. Rozpatrywane kwestie obejmą paliwa odniesienia i normy stosowane w badaniach emisji spalin i hałasu.

2. W przypadku gdy przywołuje się ten ustęp, zastosowane zostaną art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, uwzględniając przepisy jej art. 8.

Okres przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

▼B

Artykuł 7

Klauzula ochronna

▼M1

1. Jeśli Państwo Członkowskie stwierdzi, że produkty objęte zakresem art. 1 i noszące oznakowanie CE określone w załączniku IV, poprawnie zaprojektowane, skonstruowane, właściwie zainstalowane,

([1]) Decyzja Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiająca warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.)

▼M1

obsługiwane i stosowane zgodnie z ich przeznaczeniem, mogą stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa i zdrowia osób, własności lub środowiska naturalnego, to podejmuje ono wszelkie właściwe środki tymczasowe w celu wycofania ich z obrotu lub zakazania albo ograniczenia wprowadzania ich do obrotu i do użytku.

▼B

Państwo Członkowskie niezwłocznie powiadamia Komisję o wszelkich takich środkach, podając uzasadnienie swojej decyzji, w szczególności wskazując, czy brak zgodności spowodowany jest przez:

a) niespełnienie zasadniczych wymagań określonych w art. 3;

b) nieprawidłowe stosowanie norm określonych w art. 5, w zakresie, w jakim normy te były stosowane;

c) nieprawidłowości w normach określonych w art. 5.

2. Komisja konsultuje się z zainteresowanymi stronami w jak najkrótszym czasie. Jeżeli po tych konsultacjach Komisja stwierdzi, że:

— środki są uzasadnione, niezwłocznie poinformuje o tym Państwo Członkowskie, które podjęło inicjatywę oraz inne Państwa Członkowskie; jeżeli decyzja określona w ust. 1 przypisywana jest nieprawidłowościom w samych normach, wówczas Komisja po skonsultowaniu się z zainteresowanymi stronami w terminie dwóch miesięcy przekazuje sprawę Komitetowi określonemu w art. 6 ust. 1, jeżeli Państwo Członkowskie, które podjęło decyzję, zamierza ją utrzymać i wszczyna procedurę określoną w art. 6 ust. 1,

— środki są nieuzasadnione, wówczas powiadamia o tym niezwłocznie Państwo Członkowskie, które podjęło działania oraz producenta albo jego upoważnionego przedstawiciela na terytorium Wspólnoty.

▼M1

3. W przypadku produktu niezgodnego, określonego w art. 1 i noszącego oznakowanie CE, Państwo Członkowskie sprawujące władzę nad osobą lub osobami, które umieściły to oznakowanie, podejmuje stosowne środki; to Państwo Członkowskie powiadamia o tym Komisję i pozostałe Państwa Członkowskie.

▼B

4. Komisja czuwa, by Państwa Członkowskie były informowane o postępach i wyniku tej procedury.

ROZDZIAŁ II

Ocena zgodności

▼M1

Artykuł 8

1. Przed wprowadzaniem do obrotu i/lub do użytku, produktów określonych w art. 1 ust. 1 producent lub jego upoważniony przedstawiciel posiadający siedzibę we Wspólnocie stosuje procedury określone w ust. 2, 3 i 4 niniejszego artykułu.

W przypadku wtórnej oceny łodzi rekreacyjnej, jeśli ani producent ani jego upoważniony przedstawiciel posiadający siedzibę we Wspólnocie nie wypełniają obowiązków w zakresie zgodności produktu z niniejszą dyrektywą, to obowiązki te może przyjąć każda osoba fizyczna lub prawna posiadająca siedzibę we Wspólnocie, która wprowadza produkt do obrotu i/lub do użytku, na swoja własną odpowiedzialność. W takim przypadku osoba wprowadzająca produkt do obrotu lub do użytku składa do jednostki notyfikowanej wniosek o sporządzenie raportu wtórnego. Osoby wprowadzające produkt do obrotu lub do użytku muszą dostarczyć jednostce notyfikowanej wszelkie istniejące dokumenty i dokumentację techniczną odnoszące się do pierwszego wprowadzenia do obrotu produktu w kraju pochodzenia. Jednostka notyfikowana zbada każdy produkt osobno oraz wykona obliczenia i dokona innej oceny w celu zapewnienia zgodności z odpowiednimi wymogami dyrektywy. W tym przypadku, tabliczka znamionowa opisana w ppkt 2.2 załącznika I zawiera słowa („Świadectwo badania wtórnego”). Jednostka notyfikowana opracowuje raport zgodności dotyczący dokonanej oceny

▼M1

i informuje osobę wprowadzającą produkt do obrotu lub do użytku o jej obowiązkach. Osoba ta sporządza deklarację zgodności (patrz załącznik XV) i umieszcza lub powoduje umieszczenie na produkcie oznakowania CE łącznie z numerem identyfikacyjnym właściwej jednostki notyfikowanej.

2. W odniesieniu do projektu i konstrukcji produktów określonych w art. 1 ust. 1 lit. a), producent łodzi lub jego upoważniony przedstawiciel prowadzący działalność gospodarczą na terytorium Wspólnoty stosują do kategorii konstrukcyjnych A, B, C i D następujące procedury określone w sekcji 1 załącznika I.A:

a) do kategorii A i B:

   i) do łodzi o długości kadłuba od 2,5 m to 12 m: kontrolę wewnętrzną produkcji i badania (moduł Aa) określone w załączniku VI lub badanie typu WE (moduł B) określone w załączniku VII, uzupełnione modułem C (zgodność produktu z typem) określonym w załączniku VIII lub jedną z kombinacji modułów: B + D lub B + E lub B + F lub G lub H;

   ii) do łodzi o długości kadłuba od 12 m do 24 m: badanie typu WE (moduł B), określone w załączniku VII uzupełnione modułem C (zgodność produktu z typem) określonym w załączniku VIII lub jedną z kombinacji modułów: B + D lub B + E lub B + F lub G lub H;

b) do kategorii C:

   i) do łodzi o długości kadłuba od 2,5 m to 12 m:

      — w przypadku zgodności z normami zharmonizowanymi odnoszącymi się do sekcji 3.2 i 3.3 załącznika I.A: kontrolę wewnętrzną produkcji (moduł A), określoną w załączniku V lub kontrolę wewnętrzną produkcji i badania (moduł Aa) określone w załączniku VI lub badanie typu WE (moduł B) określone w załączniku VII, uzupełnione modułem C (zgodność produktu z typem) określonym w załączniku VIII lub jedną z kombinacji modułów: B + D lub B + E lub B + F lub G lub H,

      — w przypadku niezgodności z normami zharmonizowanymi odnoszącymi się do sekcji 3.2 i 3.3 załącznika I.A: kontrolę wewnętrzną produkcji i badania (moduł Aa) określone w załączniku VI lub badanie typu WE (moduł B) określone w załączniku VII, uzupełnione modułem C (zgodność produktu z typem) określonym w załączniku VIII lub jedną z kombinacji modułów: B + D lub B + E lub B + F lub G lub H;

   ii) do łodzi o długości kadłuba od 12 m do 24 m: badanie typu WE (moduł B), określone w załączniku VII oraz moduł C (zgodność z typem) określony w załączniku VIII lub jedną z kombinacji modułów: B + D lub B + E lub B + F lub G lub H;

c) do kategorii D:

   do łodzi o długości kadłuba od 2,5 do 24 m: kontrolę wewnętrzną produkcji (moduł A), określoną w załączniku V lub kontrolę wewnętrzną produkcji i badania (moduł Aa) określone w załączniku VI lub badanie typu WE (moduł B) określone w załączniku VII, uzupełnione modułem C (zgodność produktu z typem) określonym w załączniku VIII lub jedną z kombinacji modułów: B + D lub B + E lub B + F lub G lub H;

d) do prywatnych jednostek pływających:

   kontrolę wewnętrzną produkcji (moduł A), określoną w załączniku V lub kontrolę wewnętrzną produkcji i badania (moduł Aa) określone w załączniku VI lub badanie typu WE (moduł B) określone w załączniku VII, uzupełnione modułem C (zgodność produktu z typem) określonym w załączniku VIII lub jedną z kombinacji modułów: B + D lub B + E lub B + F lub G lub H;

e) do części składowych określonych w załączniku II: jedną z kombinacji modułów: B + C lub B + D lub B + F lub G lub H.

3. W odniesieniu do emisji spalin:

▼M1

do produktów określonych w art. 1 ust. 1 lit. b) producent silnika lub jego upoważniony przedstawiciel prowadzący działalność gospodarczą na terytorium Wspólnoty stosuje badanie typu WE (moduł B) określone w załączniku VII, uzupełnione modułem C (zgodność produktu z typem) określonym w załączniku VIII lub jedną z kombinacji modułów: B + D lub B + E lub B + F lub G lub H.

4. W odniesieniu do emisji hałasu:

a) do produktów określonych w art. 1 ust. 1 lit. c) i) i ii), producent łodzi lub jego upoważniony przedstawiciel prowadzący działalność gospodarczą na terytorium Wspólnoty stosuje:

   i) w przypadku gdy badania są prowadzone z zastosowaniem normy zharmonizowanej ([1]) dotyczącej pomiaru hałasu: kontrolę wewnętrzną produkcji i badania (moduł Aa) określone w załączniku VI lub moduł G (weryfikacja jednostkowa) określony w załączniku XI lub moduł H (pełna gwarancja jakości) określony w załączniku XII;

   ii) w przypadku stosowania do oceny metody opartej na liczbie Froude'a i stosunku mocy do wyporności: kontrolę wewnętrzną produkcji (moduł A), określoną w załączniku V lub kontrolę wewnętrzną produkcji i badania (moduł Aa) określone w załączniku VI lub moduł G (weryfikacja jednostkowa) określony w załączniku XI lub moduł H (pełna gwarancja jakości) określony w załączniku XII;

   iii) w przypadku stosowania do oceny danych certyfikowanej łodzi odniesienia, ustanowionych zgodnie z i): kontrolę wewnętrzną produkcji (moduł A), określoną w załączniku V lub kontrolę wewnętrzną produkcji i wymagania uzupełniające (moduł Aa) określone w załączniku VI lub moduł G (weryfikacja jednostkowa) określony w załączniku XI lub moduł H (pełna gwarancja jakości) określony w załączniku XII;

b) do produktów określonych w art. 1 ust. 1 lit c) iii) i iv), producent prywatnej jednostki pływającej lub silnika lub jego upoważniony przedstawiciel prowadzący działalność gospodarczą na terytorium Wspólnoty stosuje: kontrolę wewnętrzną produkcji i wymagania uzupełniające (moduł Aa) określone w załączniku VI lub moduł G lub H.

▼B

Artykuł 9

Jednostki notyfikowane

1. Państwa Członkowskie notyfikują Komisji oraz innym Państwom Członkowskim zatwierdzone jednostki wyznaczone do prowadzenia procedur określonych w art. 8 wraz z podaniem zadań szczególnych i numerów identyfikacyjnych przyznanych im wcześniej przez Komisję.

Komisja publikuje w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* wykaz jednostek notyfikowanych wraz z ich numerami identyfikacyjnymi i zakresem zadań, do wypełniania których zostały powołane.

2. Do oceny jednostek, które mają być notyfikowane, Państwa Członkowskie stosują kryteria ustanowione w załączniku XIV. Jednostki spełniające kryteria oceny ustanowione w odpowiednich normach zharmonizowanych uważa się za spełniające wymienione kryteria.

3. Państwo Członkowskie wycofuje zatwierdzenie, jeżeli wykazano, że jednostka nie spełnia już kryteriów określonych w załączniku XIV. Informuje ono niezwłocznie Komisję i pozostałe Państwa Członkowskie o tym działaniu.

([1]) EN ISO 14059.

▼B

ROZDZIAŁ III

Oznakowanie CE

Artykuł 10

▼M1

1. Następujące produkty, w przypadku wprowadzenia ich do obrotu, powinny posiadać oznakowanie zgodności CE:

a) łodzie rekreacyjne, prywatne jednostki pływające lub części składowe określone w załączniku II, które uważa się za spełniające odpowiednie wymogi zasadnicze określone w załączniku I;

b) silniki przyczepne które uważa się za spełniające wymogi zasadnicze wymieniony w załączniku I.B i I.C.;

c) silniki zaburtowe ze zintegrowanym układem wydechowym, które uważa się za spełniające wymogi zasadnicze wymieniony w załączniku I.B. i I.C.

2. Oznakowanie CE zgodności, określone w załączniku IV, musi być umieszczone na łodzi i prywatnej jednostce pływającej w widoczny, czytelny i nieusuwalny sposób określony w ppkt 2.2 załącznika I.A, na częściach składowych w sposób określony w załączniku II oraz na ich opakowaniu zbiorczym i na silnikach przyczepnych i silnikach zaburtowych bez zintegrowanego układu wydechowego w sposób określony w ppkt 1.1 załącznika I.B.

Oznakowaniu CE towarzyszy numer identyfikacyjny jednostki odpowiedzialnej za wykonanie procedur wymienionych w załącznikach IX, X, XI, XII i XVI.

3. Umieszczanie oznakowań lub napisów na produktach objętych niniejszą dyrektywą, które mogą wprowadzić w błąd osoby trzecie w odniesieniu do znaczenia lub formy oznakowania CE jest zakazane. Wszelkie inne oznakowania można umieszczać na produktach objętych niniejszą dyrektywą i na ich opakowaniu zbiorczym pod warunkiem że oznakowanie CE nie jest przez to gorzej widoczne lub mniej czytelne.

▼B

4. Bez uszczerbku dla przepisów art. 7:

a) w przypadku gdy Państwo Członkowskie ustali, że oznakowanie CE zostało umieszczone nieprawidłowo, producent lub jego upoważniony przedstawiciel prowadzący działalność gospodarczą na terytorium Wspólnoty jest zobowiązany do zaprzestania naruszeń na warunkach przewidzianych przez Państwo Członkowskie;

b) w przypadku dalszego braku zgodności Państwo Członkowskie podejmie wszelkie właściwe środki w celu ograniczenia lub zakazu wprowadzania do obrotu przedmiotowego produktu lub zapewnienia wycofania go z rynku zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 7.

ROZDZIAŁ IV

Przepisy końcowe

Artykuł 11

Każda decyzja podjęta na podstawie niniejszej dyrektywy, która prowadzi do ograniczenia w zakresie wprowadzania do obrotu i do używania produktów określonych w art. 1 ust. 1, zawiera szczegółowe uzasadnienie. Zainteresowana strona zostanie niezwłocznie powiadomiona o tej decyzji i jednocześnie poinformowana o środkach odwoławczych przysługujących jej zgodnie z prawem obowiązującym w danym Państwie Członkowskim oraz o terminie, w jakim te środki odwoławcze mogą być wniesione.

Artykuł 12

Komisja podejmie wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia dostępności danych mających wpływ na decyzje podejmowane w związku z obowiązywaniem niniejszej dyrektywy.

▼B

Artykuł 13

1. Państwa Członkowskie przyjmują i opublikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 16 grudnia 1995 r. Niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Państwa Członkowskie stosują te przepisy od dnia 16 czerwca 1996 r.

Stały komitet określony w art. 6 ust. 3 może podjąć swoje zadania od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy. Państwa Członkowskie mogą przyjmować środki określone w art. 9 począwszy od tej daty.

Wspomniane w akapicie pierwszym przepisy, przyjęte przez Państwa Członkowskie, zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Procedura dokonywania takiego odniesienia jest określana przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

3. Państwa Członkowskie zezwolą na wprowadzanie do obrotu i do użytkowania produktów określonych w art. 1 ust. 1 i spełniających wymagania obowiązujące na ich terytorium w dniu przyjęcia niniejszej dyrektywy w okresie czterech lat od tej daty.

Artykuł 14

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 15

Niniejsza dyrektywa jest skierowana do Państw Członkowskich.

▼M1

ZAŁĄCZNIK I

WYMOGI ZASADNICZE

UWAGI WSTĘPNE

Do celów niniejszego załącznika termin „łódź” obejmuje łodzie rekreacyjne i prywatne jednostki pływające.

A. **Zasadnicze wymogi bezpieczeństwa dotyczące projektowania i konstrukcji łodzi**

1. *KATEGORIE KONSTRUKCYJNE ŁODZI*

Kategoria konstrukcyjna	Siła wiatru (stopnie skali Beauforta)	Wysokość fali (H 1/3, metry)
A - „Oceaniczna”	przekraczająca 8	przekraczająca 4
B - „Morska”	włącznie do 8	włącznie do 4
C - „Przybrzeżna”	włącznie do 6	włącznie do 2
D - „Dla wód osłoniętych”	włącznie do 4	włącznie do 0,3

▼B

Definicje:

▼M1

A. **OCEANICZNA:** zaprojektowana do dalekich podróży w warunkach, gdy siła wiatru może przekroczyć 8 stopni (w skali Beauforta) a wysokość fal może osiągać 4 m i więcej, ale z wyłączeniem warunków nienormalnych, w znacznym stopniu samowystarczalna.

▼B

B. **PEŁNOMORSKA:** jednostki zaprojektowane do rejsów pełnomorskich, w warunkach wiatru o sile do 8 °B włącznie i przy fali o wysokości znaczącej do 4 metrów włącznie.

C. **PRZYBRZEŻNA:** jednostki zaprojektowane do rejsów po wodach przybrzeżnych, dużych zatokach, zalewach, jeziorach i rzekach, w warunkach wiatru o sile do 6 °B włącznie i przy fali o wysokości znaczącej do 2 metrów włącznie.

▼M1

D. **DLA WÓD OSŁONIĘTYCH:** zaprojektowana do podróży po osłoniętych wodach przybrzeżnych, małych zatokach, małych jeziorach, rzekach i kanałach w warunkach, gdy siła wiatru może osiągać do 4 stopni (w skali Beauforta) włącznie, a wysokość fal może dochodzić do 0,3 m, sporadycznie do maksymalnej wysokości 0,5 m, na przykład od przepływających statków.

Łodzie każdej z kategorii są zaprojektowane i skonstruowane tak, aby spełniały parametry odnoszące się do stabilności, wyporności oraz innych zasadniczych wymogów wymienionych w załączniku I i aby miały dobrą sterowność.

▼B

2. *WYMAGANIA OGÓLNE*

▼M1

Produkty objęte zakresem art. 1 ust. 1 lit. a) są zgodne z wymogami zasadniczymi o ile się one do nich stosują.

▼B

2.1. ►M1 **Identyfikacja łodzi** ◄

▼M1

Każda łódź jest oznaczona numerem identyfikacyjnym zawierającym następujące informacje:

▼B

— kod identyfikacyjny wytwórcy,

— kod identyfikacyjny kraju,

— unikalny numer seryjny,

— rok produkcji,

— rok modelu.

Szczegóły tych wymagań zawarte są w odpowiedniej normie zharmonizowanej.

2.2. **Tabliczka znamionowa**

Każda jednostka pływająca powinna posiadać trwale przymocowaną tabliczkę znamionową, niezależnie od numeru identyfikacyjnego kadłuba, zawierającą następujące informacje:

— nazwę producenta;

— oznakowanie „CE” (patrz załącznik V);

— kategorię projektową jednostki, zgodnie z rozdziałem l;

▼M1

— maksymalne obciążenie zalecane przez producenta zgodnie z ppkt 3.6, wyłączając ciężar zawartości stałych zbiorników w stanie pełnym;

▼B

— zalecaną przez producenta liczbę osób, dla przewożenia których jednostka została zaprojektowana.

2.3. **Zabezpieczenia przed wypadnięciem za burtę oraz środki umożliwiające powrót z wody na pokład**

W zależności od kategorii projektowej jednostki pływającej powinna ona być zaprojektowana tak, aby zminimalizować ryzyko wypadnięcia za burtę i ułatwić możliwość powrotu z wody pokład.

2.4. **Widoczność z głównego stanowiska sterowania**

Główne stanowisko sterowania jednostek motorowych powinno w normalnych warunkach (prędkość i obciążenie) zapewnić sternikowi dobrą widoczność dookoła widnokręgu.

2.5. **Instrukcja obsługi**

Każda jednostka pływająca powinna być zaopatrzona w instrukcję obsługi w urzędowym języku Wspólnoty lub językach określonych przez państwo członkowskie, w którym wyrób jest sprzedawany, zgodnie z postanowieniami Traktatu. Instrukcja powinna zwracać szczególną uwagę na ryzyko pożaru i zalania oraz zawierać informacje wymienione w pkt 2.2, 3.6 i 4, a także podawać masę pustej jednostki w kilogramach.

3. *WYMAGANIA KONSTRUKCYJNE*

3.1. **Konstrukcja**

Dobór i zestawienie materiałów oraz konstrukcja powinny zapewniać odpowiednią wytrzymałość jednostki pływającej pod każdym względem. W szczególności należy wziąć pod uwagę kategorię projektową określoną w pkt l oraz zalecane przez producenta maksymalne obciążenie określone w ppkt 3.6.

3.2. **Stateczność i wolna burta**

Jednostka pływająca powinna mieć wystarczającą stateczność i wolną burtą przy uwzględnieniu jej kategorii projektowej określonej w pkt l oraz zalecanego przez producenta maksymalnego obciążenia określonego w ppkt 3.6.

3.3. **Pływalność**

Jednostka pływająca powinna być zbudowana tak, aby jej charakterystyki dotyczące pływalności były odpowiednie do jej kategorii projektowej określonej w ppkt 1.1 oraz do zalecanego przez producenta maksymalnego obciążenia określonego w ppkt 3.6. Wszystkie jednostki wielokadłubowe umożliwiające zamieszkanie powinny być tak zaprojektowane, aby zapewnić wystarczającą pływalność w pozycji odwróconej.

Łodzie o długości mniejszej niż 6 metrów narażone na zalanie wodą, gdy są używane zgodnie ze swoją kategorią projektową, powinny być wyposażone w odpowiednie środki zapewniające pływalność po zalaniu.

▼B

3.4. **Otwory w kadłubie, pokładzie i nadbudówce**

Otwory w kadłubie, pokładzie (pokładach) i nadbudówce nie mogą naruszać spójności konstrukcji jednostki, ani wodoszczelności w stanie zamkniętym.

Okna, świetliki, drzwi i pokrywy luków powinny być odporne na ciśnienie wody, któremu mogą być poddane w miejscu swego umieszczenia, jak też powinny wytrzymać punktowe obciążenie pochodzące od osób poruszających się na pokładzie.

Króćce dolotowe i odlotowe w kadłubie, zaprojektowane w celu umożliwienia przepływu wody, umieszczone poniżej linii wodnej przy maksymalnym obciążeniu zalecanym przez producenta określonym w pkt 3.6, powinny być wyposażone w łatwo dostępne zamknięcia dopływu wody.

3.5 **Niezatapialność**

Wszystkie jednostki pływające powinny być zaprojektowane tak, aby zminimalizować ryzyko ich zatopienia.

Szczególną uwagę należy zwrócić na:

— kokpity i wnęki, które powinny być samoodpływowe lub posiadać inne środki zabezpieczające wnętrze jednostki pływającej przed zalaniem wodą,

— urządzenia wentylacyjne,

— usuwanie wody za pomocą pomp lub innych środków.

3.6. **Maksymalne obciążenie zalecane przez producenta**

Zalecane przez producenta maksymalne obciążenie w kilogramach (paliwo, woda, prowiant, wyposażenie, ludzie), dla jakiego jednostka pływająca została zaprojektowana ►M1 ——————— ◄ powinno być określone z uwzględnieniem kategorii projektowej jednostki pływającej (pkt 1), stateczności i wolnej burty (ppkt 3.2) oraz prywatności (ppkt 3.3).

3.7. **Miejsce na tratwę ratunkową**

Na wszystkich jednostkach pływających kategorii A i B oraz jednostkach kategorii C i D o długości większej niż 6 metrów powinno znajdować się przynajmniej jedno miejsce dla przechowywania tratew ratunkowych, mogących pomieścić zalecaną przez producenta i określoną w projekcie liczbę osób. Miejsca te powinny być zawsze łatwo dostępne.

3.8. **Wyjścia awaryjne**

Wszystkie jednostki wielokadłubowe o długości większej niż 12 m, umożliwiające zamieszkanie, powinny być wyposażone w wyjścia awaryjne umożliwiające opuszczenie jednostki w przypadku wywrócenia.

Wszystkie jednostki pływające umożliwiające zamieszkanie powinny być wyposażone w wyjścia awaryjne umożliwiające ewakuację w przypadku pożaru.

3.9. **Kotwiczenie, cumowanie i holowanie.**

Wszystkie jednostki pływające, z uwzględnieniem ich kategorii projektowej i właściwości, powinny być wyposażone w przynajmniej jeden solidny punkt zamocowania lub w inne środki umożliwiające bezpieczne przeniesienie obciążeń pochodzących od kotwiczenia, cumowania oraz holowania.

4. *WŁAŚCIWOŚCI OBSŁUGI*

Producent powinien zapewnić zadowalające własności obsługi jednostki pływającej przy zastosowaniu najmocniejszego silnika, dla którego została ona zaprojektowana i zbudowana. W przypadku silników dla jednostek rekreacyjnych, maksymalna moc znamionowa silnika powinna być określona w instrukcji obsługi, zgodnie ze zharmonizowaną normą.

▼B

5. *WYMAGANIA DOTYCZĄCE INSTALACJI*

5.1. **Silniki i pomieszczenia maszynowe**

5.1.1. *Silniki wbudowane na stałe*

Wszystkie silniki wbudowane na stałe powinny być umieszczone w pomieszczeniu oddzielonym od pomieszczeń mieszkalnych i zamontowane tak, aby zminimalizować ryzyko pożaru i rozprzestrzeniania się ognia oraz zagrożenia ze strony toksycznych spalin, wysokiej temperatury, hałasu oraz wibracji w pomieszczeniach mieszkalnych.

Części silnika i jego wyposażenie wymagające częstych przeglądów lub obsługi powinny być łatwo dostępne.

Materiał izolacyjny w pomieszczeniach maszynowych powinien być niepalny.

5.1.2. *Wentylacja*

Pomieszczenia maszynowe powinny być wentylowane. Należy zapobiec niebezpieczeństwu przedostania się wody do pomieszczenia maszynowego poprzez wszystkie otwory wentylacyjne.

5.1.3. *Części odsłonięte*

Jeżeli silnik nie jest osłonięty pokrywą lub własną obudową, jego odkryte ruchome i gorące części, mogące spowodować obrażenia, powinny być skutecznie osłonięte.

5.1.4. *Rozruch silników przyczepnych*

Wszystkie jednostki pływające wyposażone w silniki przyczepne powinny posiadać urządzenie uniemożliwiające rozruch silnika na włączonym biegu, chyba że:

a) silnik wytwarza uciąg statyczny mniejszy niż 500 N (Newtonów);

b) silnik ma urządzenie dławiące, ograniczające przy rozruchu silnika uciąg statyczny do 500 N.

▼M1

5.1.5. *Prywatne jednostki pływające poruszające się bez sternika*

Prywatne jednostki pływające są wyposażone w silnik wyłączający się automatycznie lub w urządzenie automatyczne, zapewniające zmniejszenie prędkości i poruszanie się jednostki w koło do przodu, w przypadku gdy sternik świadomie opuści jednostkę lub wypadnie za burtę.

▼B

5.2. **Instalacja paliwowa**

5.2.1. *Postanowienia ogólne*

Urządzenia do pobierania, przechowywania, odpowietrzania i doprowadzania paliwa powinny być tak zaprojektowane i wykonane, aby zminimalizować ryzyko pożaru i wybuchu.

▼M1

5.2.2. *Zbiorniki paliwa*

Zbiorniki paliwa, przewody i węże są odpowiednio zabezpieczone i umieszczone z dala od źródeł ciepła.. Materiał i konstrukcja zbiorników odpowiadają ich pojemności i rodzajowi paliwa. Wszystkie pomieszczenia, w których znajdują się zbiorniki z paliwem, są wietrzone.

Benzyna jest magazynowana w zbiornikach niestanowiących części kadłuba oraz:

a) odizolowanych od maszynowni i innych potencjalnych źródeł zapłonu;

b) oddzielonych od pomieszczeń mieszkalnych;

Oleje napędowe do silników wysokoprężnych mogą być magazynowane w zbiornikach stanowiących integralną część kadłuba.

▼B

5.3. **Instalacja elektryczna**

Instalacje elektryczne powinny być zaprojektowane i zamontowane tak, aby w normalnych warunkach eksploatacyjnych zapewniały prawidłowe funkcjonowanie jednostki i ograniczały do minimum zagrożenie pożarem i porażenie prądem.

▼B

Należy zwrócić wagę na zabezpieczenia wszystkich obwodów przed przeciążeniem i zwarciem, z wyjątkiem obwodu rozrusznika silnika zasilanego z akumulatora.

Należy zapewnić wentylację, aby nie dopuścić do zbierania się gazów wydzielanych przez akumulatory. Akumulatory powinny być solidnie zamocowane i zabezpieczone przed zalaniem wodą.

5.4. **Urządzenia sterowe**

5.4.1. *Postanowienia ogólne*

Urządzenia sterowe powinny być tak zaprojektowane i wykonane, aby umożliwiały przeniesienie obciążeń występujących w dających się przewidzieć warunkach pracy.

5.4.2. *Sterowanie awaryjne*

Jednostki żaglowe oraz jednostki motorowe napędzane jednym wbudowanym silnikiem, wyposażone w zdalne urządzenie sterowe, powinny posiadać awaryjne środki pozwalające na sterowanie jednostką przy zmniejszonej prędkości.

5.5. **Instalacja gazowa**

Instalacje gazu dla celów gospodarczych powinny być wyposażone w reduktor ciśnienia oraz zaprojektowane i wykonane tak, aby uniknąć nieszczelności i zagrożenia wybuchem oraz umożliwić sprawdzenie szczelności. Materiały i części instalacji powinny być odpowiednie do stosowanego gazu i odporne na działanie naprężeń i czynników środowiska morskiego.

Każdy odbiornik gazu powinien być wyposażony na wszystkich palnikach w urządzenie samoczynnie odcinające dopływ gazu w przypadku zgaśnięcia płomienia. Każdy odbiornik gazu powinien mieć oddzielne doprowadzenie gazu i oddzielny kurek zamykający. Należy zapewnić odpowiednią wentylację, aby zapobiec zagrożeniom spowodowanym przez wycieki gazu i przez produkty spalania.

Wszystkie jednostki z wbudowaną na stałe instalacją gazową powinny być wyposażone w schowek do przechowywania butli gazowych. Schowek ten powinien być oddzielony od pomieszczeń mieszkalnych, dostępny jedynie z zewnątrz i powinien mieć wentylację odprowadzającą ulatniający się gaz za burtę. Każdą instalację gazową zamontowaną na stałe należy sprawdzić po jej zainstalowaniu.

5.6. **Ochrona przeciwpożarowa**

5.6.1. *Postanowienia ogólne*

Rodzaj zainstalowanego wyposażenia oraz rozplanowanie jednostki powinno uwzględniać ryzyko rozprzestrzeniania się pożaru. Szczególną uwagę należy zwrócić na otoczenie źródeł otwartego ognia, gorących powierzchni silników i urządzeń pomocniczych, odpowietrzeń zbiorników oleju i paliwa, nieosłoniętych przewodów paliwowych i olejowych. Należy unikać prowadzenia przewodów elektrycznych nad nagrzanymi powierzchniami maszyn.

▼M1

5.6.2. *Sprzęt pożarniczy*

Łódź powinna być wyposażona w sprzęt pożarniczy, odpowiedni do zagrożenia pożarowego lub powinno być wskazane jego położenie i pojemność. Łódź nie może być użytkowana bez zainstalowanego właściwego sprzętu pożarniczego. Maszynownia jest chroniona przez system przeciwpożarowy pozwalający uniknąć potrzeby otwarcia przedziału maszynowego w przypadku pożaru. Znajdujące się w wyposażeniu przenośne gaśnice są umieszczone w miejscach łatwo dostępnych, a przynajmniej jedna z nich jest łatwo dostępna z głównego miejsca sterowania łodzią.

▼B

5.7. **Światła nawigacyjne**

Światła nawigacyjne, jeśli są zainstalowane, powinny odpowiadać przepisom COLREG 1972 lub CEVNI.

▼M1

5.8. **Zapobieganie zrzutom zanieczyszczeń i urządzenia ułatwiające usuwanie odpadów na lądzie**

Łódź jest tak skonstruowana, aby wyeliminować przypadkowe skażenie środowiska takimi zanieczyszczeniami jak: olej, paliwo itd.

▼M1

Łodzie wyposażone w toalety:

a) posiadają zbiorniki zanieczyszczeń, lub

b) są przystosowane do zainstalowania zbiorników zanieczyszczeń.

Łodzie z zainstalowanymi na stałe zbiornikami zanieczyszczeń są wyposażone w standardowe połączenie umożliwiające dołączenie rur urządzeń odbiorczych do rury odprowadzającej zanieczyszczenia z łodzi.

Ponadto, wszelkie rury do odchodów ludzkich przechodzące przez kadłub są wyposażone w zawory z zabezpieczeniem w pozycji zamkniętej.

B. **Wymogi zasadnicze dotyczące emisji spalin z silników napędowych**

Silniki napędowe spełniają następujące wymogi zasadnicze w zakresie emisji spalin.

1. *IDENTYFIKACJA SILNIKA*

1.1. Silnik posiada wyraźne oznaczenie zawierające następujące informacje:

— znak towarowy lub znak fabryczny producenta silnika,

— typ silnika, rodzina silnika, w stosownych przypadkach,

— niepowtarzalny numer identyfikacyjny silnika,

— oznakowanie CE, jeśli wymagane na mocy art. 10.

1.2. Oznaczenia te muszą być trwałe w normalnym okresie trwałości silnika, wyraźnie widoczne i nieusuwalne. Oznakowania lub tabliczki są umieszczone w taki sposób, że mają trwałe mocowanie w normalnym okresie trwałości silnika i w przypadku ich zużycia nie mogą być usunięte bez ich zniszczenia lub zamazania.

1.3. Oznaczenia te są zamocowane do części silnika niezbędnej do jego normalnego działania i normalnie niewymagającej wymiany w okresie trwałości silnika.

1.4. Oznaczenia te są tak umieszczone, aby były łatwo widoczne dla normalnej osoby, po złożeniu silnika ze wszystkich części koniecznych do jego działania.

2. *WYMAGANIA DOTYCZĄCE EMISJI SPALIN*

Silniki napędowe są zaprojektowane, skonstruowane i zmontowane w taki sposób, że po prawidłowym zainstalowaniu i przy normalnym użytkowaniu emisje nie przekraczają wartości dopuszczalnych zawartych w poniższej tabeli:

Tabela 1

(g/kWh)

Typ	Tlenek węgla $CO = A + B / P_N^n$			Węglowodory $CO = A + B / P_N^n$			Tlenki azotu (NO_x)	Cząstki stałe PT
	A	B	n	A	B	n		
Silnik dwusuwowy z zapłonem iskrowym	150,0	600,0	10,0	30,0	600,0	0,75	10,0	Nie dotyczy
Silnik czterosuwowy z zapłonem iskrowym	150,0	600,0	15,0	0,0	50,0	0,75	15,0	Nie dotyczy
Silnik wysokoprężny	5,0	0	0	1,5	2,0	0,5	9,8	1,0

gdzie A, B i n są stałymi zgodnie z tabelą, PN znamionową mocą silnika w kW oraz emisje spalin mierzy się zgodnie z normą zharmonizowaną ([1]).

([1]) EN ISO 8178–1: 1996.

▼M1

W przypadku silników o mocy powyżej 130 kW można stosować cykle pracy E3 (Międzynarodowa Organizacja Morska) lub E5 (flota rekreacyjna).

Paliwa odniesienia stosowane do badania emisji silników zasilanych benzyną i olejem napędowym są określone w dyrektywie 98/69/WE (załącznik IX, tabele 1 i 2) a silników zasilanych gazem płynnym są określone w dyrektywie 98/77/WE.

3. *TRWAŁOŚĆ*

Producent silnika dostarcza instrukcję instalacji i obsługi silnika, co oznacza, że przy normalnym użytkowaniu silnik będzie spełniał podane wyżej wartości dopuszczalne w okresie jego trwałości i w normalnych warunkach użytkowania.

Informację tę producent silnika uzyskuje na podstawie wcześniejszych badań opartych na normalnych cyklach pracy i obliczeń zmęczenia części składowych w taki sposób, aby mógł on przygotować niezbędne instrukcje obsługi i je wydać w momencie pierwszego wprowadzenie do obrotu nowych silników.

Za normalny okres trwałości silnika uważa się:

a) silniki stacjonarne lub silniki zaburtowe z lub bez zintegrowanego układu wydechowego: 480 godzin lub 10 lat, zależnie od tego, który okres upłynie wcześniej;

b) silniki prywatnych jednostek pływających: 350 godzin lub 5 lat, zależnie od tego, który okres upłynie wcześniej;

c) silniki zewnętrzne: 350 godzin lub 10 lat, zależnie od tego, który okres upłynie wcześniej.

4. *INSTRUKCJA UŻYTKOWNIKA*

Każdy silnik jest dostarczany z instrukcją użytkownika w języku lub językach Wspólnoty ustalonych przez Państwo Członkowskie, w którym silnik jest wprowadzony do obrotu. Instrukcja ta:

a) zawiera instrukcje instalacji i obsługi potrzebne do zapewnienia sprawnego funkcjonowania silnika celem spełnienia wymagań przewidzianych w ust. 3, (Trwałość);

b) podaje moc silnika, mierzoną zgodnie z normą zharmonizowaną.

C. **Wymogi zasadnicze dotyczące emisji hałasu**

Łodzie rekreacyjne z silnikiem stacjonarnym lub z silnikiem zaburtowym bez zintegrowanego układu wydechowego, prywatne jednostki pływające oraz silniki przyczepne i silniki zaburtowe ze zintegrowanym układem wydechowym spełniają następujące wymogi zasadnicze dotyczące emisji hałasu.

1. *POZIOM EMISJI HAŁASU*

1.1. Łodzie rekreacyjne z silnikiem stacjonarnym lub z silnikiem zaburtowym bez zintegrowanego układu wydechowego, prywatne jednostki pływające oraz silniki przyczepne i silniki zaburtowe ze zintegrowanym układem wydechowym są zaprojektowane, skonstruowane i zmontowane w taki sposób, że emisje hałasu mierzone zgodnie z badaniami określonymi w normie zharmonizowanej [1] nie przekraczają wartości dopuszczalnych zawartych w poniższej tabeli:

Tabela 2

Moc jednego silnika w kW	Maksymalny poziom ciśnienia akustycznego = LpASmax w dB
PN<=10	67
10 < PN <=40	72
PN>40	75

gdzie PN = moc znamionowa silnika w kW przy prędkości znamionowej i LpASmax = maksymalny poziom ciśnienia akustycznego w dB.

W przypadku silnika bliźniaczego i zespołów wielu silników wszelkich typów można stosować wartości większe o 3 dB.

[1] EN ISO 14509.

▼**M1**

1.2. Alternatywnie do badań opartych na pomiarze ciśnienia akustycznego, łodzie rekreacyjne z silnikami stacjonarnymi lub silnikami zaburtowym bez zintegrowanego układu wydechowego, uważa się za spełniające wymagania w zakresie hałasu, jeśli mają one liczbę Froude'a < = 1,1 i stosunek mocy do wyporności < = 40 i silnik oraz układ wydechowy są zainstalowane zgodnie ze specyfikacjami producenta.

1.3. „Liczbę Froude'a" oblicza się dzieląc maksymalną prędkość łodzi V (m/s) przez pierwiastek kwadratowy z długości linii pływania lwl m) pomnożonej przez przyspieszenie ziemskie g (g = 9,8 m/s²)

$$Fn = \frac{V}{\sqrt{(g \cdot Lwl)}}$$

„Stosunek mocy do wyporności" oblicza się dzieląc moc silnika przez wyporność łodzi

$$D\ (t) = \frac{P}{D}$$

1.4. Również alternatywnie do badań opartych na pomiarze ciśnienia akustycznego, łodzie rekreacyjne z silnikiem stacjonarnym lub z silnikiem zaburtowym bez zintegrowanego układu wydechowego, uważa się za spełniające wymagania w zakresie hałasu, jeśli ich główne parametry konstrukcyjne są takie same lub zgodne z parametrami certyfikowanej łodzi odniesienia w granicach tolerancji określonych w normie zharmonizowanej.

1.5. „Certyfikowana łódź odniesienia" jest to określona kombinacja składająca się z kadłuba i silnika stacjonarnego lub zaburtowego, która spełnia wymogi w zakresie emisji hałasu, mierzonej zgodnie z ppkt 1.1 i której wszystkie odpowiednie główne parametry konstrukcyjne oraz wyniki pomiarów poziomu głośności dołączono do publikowanego wykazu certyfikowanych łodzi odniesienia.

2. *INSTRUKCJA UŻYTKOWNIKA*

Instrukcja użytkownika do łodzi rekreacyjnej z silnikiem stacjonarnym lub z silnikiem zaburtowym z lub bez zintegrowanego układu wydechowego i prywatnych jednostek pływających wymagana zgodnie z ppkt 2,5 załącznika I.A, zawiera informacje konieczne do utrzymywania łodzi i układu wydechowego w stanie, który na ile to jest możliwe, zapewnia przy normalnym użytkowaniu, zgodność z określonymi wartościami dopuszczalnymi hałasu.

Instrukcja użytkownika do silników przyczepnych, wymagana zgodnie z załącznikiem I.B.4 zawiera instrukcje konieczne do utrzymywania silnika przyczepnego w stanie, który na ile to jest możliwe, zapewnia przy normalnym użytkowaniu, zgodność z określonymi wartościami dopuszczalnymi hałasu.

▼B

ZAŁĄCZNIK II

CZĘŚCI SKŁADOWE

1. Zabezpieczony przed zapaleniem osprzęt silników wbudowanych na stałe i silników przyczepnych.
2. Urządzenie blokujące rozruch przy włączonym biegu dla silników przyczepnych.
3. Koła sterowe, urządzenia sterowe i linie sterociągów.

▼M1

4. Zbiorniki paliwa przeznaczone do instalowania na stałe i węże paliwowe.

▼B

5. Prefabrykowane luki i świetliki.

▼B

ZAŁĄCZNIK III

DEKLARACJA PRODUCENTA LUB JEGO UPOWAŻNIONEGO PRZEDSTAWICIELA NA TERYTORIUM WSPÓLNOTY LUB OSOBY ODPOWIEDZIALNEJ ZA WPROWADZENIE DO OBROTU

(Artykuł 4. ust. 2 i 3)

a) Deklaracja producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela na terytorium Wspólnoty, określona w art. 4 ust. 2 (jednostki częściowo ukończone), zawiera, co następuje:

— nazwę i adres producenta,

— nazwę i adres upoważnionego przedstawiciela na terytorium Wspólnoty lub, odpowiednio, osoby odpowiedzialnej za wprowadzenie do obrotu,

— opis jednostki częściowo ukończonej,

— deklarację, że częściowo ukończona jednostka pływająca będzie ukończona całkowicie przez innych oraz że jej aktualny stan budowy spełnia wymagania zasadnicze.

b) Deklaracja producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela na terytorium Wspólnoty lub osoby odpowiedzialnej za wprowadzenie do obrotu, określona w art. 4 ust. 3 (części składowe), zawiera następujące informacje:

— nazwę i adres producenta,

— nazwę i adres upoważnionego przedstawiciela na terytorium Wspólnoty lub, odpowiednio, osoby odpowiedzialnej za wprowadzenie do obrotu,

— opis części składowej,

— deklarację, że część składowa spełnia odpowiednie wymagania zasadnicze.

▼B

ZAŁĄCZNIK IV

OZNAKOWANIE CE

Oznakowanie zgodności CE składa się z liter „CE”, które przyjmują następującą postać:

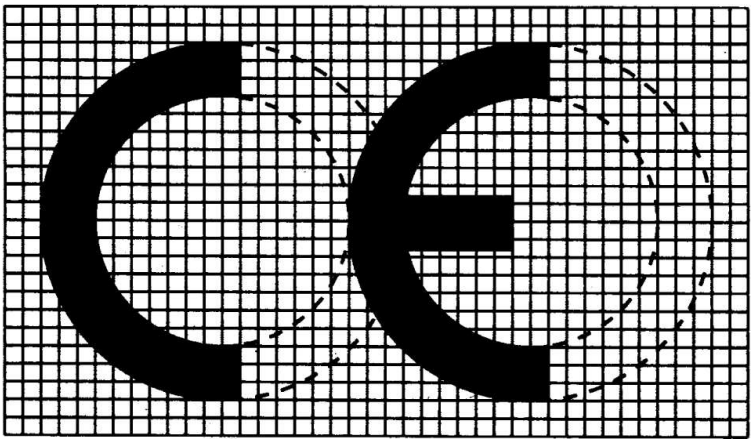

Jeżeli oznakowanie CE jest zmniejszane lub powiększane, należy zachować proporcje powyższego rysunku.

Różne składniki oznakowania CE muszą posiadać zasadniczo takie same wymiary pionowe, które nie są mniejsze niż 5mm.

Po oznakowaniu CE następuje numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, jeżeli brała ona udział w kontroli produkcji.

▼B

ZAŁĄCZNIK V

WEWNĘTRZNA KONTROLA PRODUKCJI

(moduł A)

1. Niniejszy moduł opisuje procedurę, według której producent lub jego upoważniony przedstawiciel we Wspólnocie, na którym spoczywają obowiązki ustanowione w pkt 2, zapewnia oraz zaświadcza, że określone produkty spełniają wszystkie wymagania niniejszej dyrektywy. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel we Wspólnocie znakują każdy produkt oznakowaniem CE oraz sporządzają pisemną deklarację zgodności (patrz załącznik XV).

2. Producent przygotowuje i sporządza dokumentację techniczną opisaną w pkt 3, on albo jego upoważniony przedstawiciel we Wspólnocie przechowuje ją przez okres co najmniej 10 lat od daty wyprodukowania ostatniego produktu oraz udostępnia właściwym władzom krajowym dowolnego Państwa Członkowskiego do celów inspekcji.

   W przypadku gdy producent ani jego upoważniony przedstawiciel nie mają swojej siedziby we Wspólnocie, powyższy obowiązek przechowywania dokumentacji technicznej do celów inspekcji ciąży na osobie odpowiedzialnej za wprowadzanie produktu do obrotu we Wspólnocie.

3. Dokumentacja techniczna umożliwia ocenę zgodności produktu z wymaganiami niniejszej dyrektywy. Obejmuje ona opis projektu, produkcji oraz działania produktu w zakresie niezbędnym dla takiej oceny (patrz załącznik XIII).

4. Producent bądź jego upoważniony przedstawiciel przechowują kopię deklaracji zgodności wraz z dokumentacją techniczną.

5. Producent podejmuje wszelkie niezbędne środki, aby proces produkcji zapewniał zgodność produktów z dokumentacją techniczną określoną w pkt 2 i z mającymi do nich zastosowanie wymaganiami niniejszej dyrektywy.

▼M1

ZAŁĄCZNIK VI

WEWNĘTRZNA KONTROLA PRODUKCJI ORAZ BADANIA

(moduł Aa, wariant 1)

Moduł ten składa się z modułu A, określonego w załączniku V oraz z następujących wymagań uzupełniających:

A. **Projekt i konstrukcja**

Na jednej lub kilku łodziach reprezentatywnych dla wyrobów danego producenta, wykonuje on lub inna osoba działająca w jego imieniu jedno lub kilka następujących badań, równoważnych im obliczeń lub kontroli:

a) badanie stabilności zgodnie z ppkt 3.2 wymogów zasadniczych (załącznik IA);

b) badanie wyporności zgodnie z ppkt 3.3 wymogów zasadniczych (załącznik IA).

Przepisy wspólne dla obu wariantów:

Wymienione badania, obliczenia lub kontrole są przeprowadzane na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej wybranej przez producenta.

B. **Emisja hałasu**

W przypadku łodzi rekreacyjnych wyposażonych w silnik stacjonarny lub silnik zaburtowy bez zintegrowanego układu wydechowego i prywatnych jednostek pływających:

Na jednej lub kilku łodziach reprezentatywnych dla wyrobów producenta łodzi, badania emisji hałasu określone w załączniku I.C wykonywane są przez producenta łodzi lub w jego imieniu, na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej wybranej przez producenta.

W przypadku silników zewnętrznych i silników zaburtowych ze zintegrowanym układem wydechowym:

Na jednym lub kilku silnikach z każdej rodziny silników reprezentatywnych dla wyrobów producenta silnika, badania emisji hałasu określone w załączniku I.C wykonywane są przez producenta silnika lub w jego imieniu, na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej wybranej przez producenta.

W przypadku gdy bada się więcej niż jeden silnik z rodziny silników, celem zapewnienia zgodności próbki, stosuje się metodę statystyczną opisaną w załączniku XVII.

▼B

ZAŁĄCZNIK VII

BADANIE TYPU WE

(moduł B)

1. Jednostka notyfikowana ustala i zaświadcza, że próbka reprezentatywna dla określonej produkcji odpowiada dotyczącym jej wymogom niniejszej dyrektywy.

2. Wniosek o przeprowadzenie badania typu WE jest złożony przez producenta albo jego upoważnionego przedstawiciela na terytorium Wspólnoty w jednej z notyfikowanych jednostek wybranej przez niego.

   Wniosek zawiera:

   — nazwę i adres producenta oraz, jeśli wniosek wniesiony jest przez upoważnionego przedstawiciela, dodatkowo jego nazwę i adres,

   — pisemną deklarację, że wniosek nie został wniesiony do żadnej innej jednostki notyfikowanej,

   — dokumentację techniczną, zgodnie z pkt 3.

   Wnioskodawca przedstawia do dyspozycji jednostki notyfikowanej produkt reprezentatywny dla określonej produkcji, zwany dalej „typem” (*).

   Jednostka notyfikowana może zażądać dalszych produktów, jeżeli są one konieczne do przeprowadzenia programu prób.

3. Dokumentacja techniczna umożliwia ocenę zgodności produktu z wymaganiami niniejszej dyrektywy. Obejmuje ona opis projektu, produkcji i działania produktu w zakresie niezbędnym dla takiej oceny (patrz załącznik XIII).

4. Jednostka notyfikowana:

4.1. bada dokumentację techniczną, sprawdza, czy wyprodukowany typ jest zgodny z dokumentacją techniczną oraz identyfikuje części składowe, które zostały zaprojektowane zgodnie z odpowiednimi przepisami norm określonych w art. 5, a także części składowe zaprojektowane bez stosowania odpowiednich przepisów tych norm;

4.2. wykonuje lub dysponuje już wykonanymi odpowiednimi badaniami i próbami, aby sprawdzić, czy zastosowane przez producenta rozwiązania spełniają zasadnicze wymagania dyrektywy, gdy nie zostały zastosowane normy określone w art. 5;

4.3. wykonuje lub dysponuje już wykonanymi odpowiednimi badaniami i próbami, aby sprawdzić, czy producent wybrał właściwe normy i czy zostały one rzeczywiście zastosowane;

4.4. ustala z wnioskodawcą miejsce, gdzie mają być przeprowadzone czynności sprawdzające i niezbędne próby.

5. Jeśli typ spełnia przepisy niniejszej dyrektywy, jednostka notyfikowana wydaje składającemu wniosek świadectwo badania typu WE. Świadectwo zawiera nazwę i adres producenta, wnioski z kontroli, warunki ważności i dane konieczne do identyfikacji zatwierdzonego typu.

   Wykaz odpowiednich części dokumentacji technicznej jest załączany do świadectwa, a ich kopie są przechowywane przez jednostkę notyfikowaną.

   W przypadku odmówienia producentowi wydania świadectwa badania typu, jednostka notyfikowana szczegółowo uzasadnia decyzję odmowną.

6. Wnioskodawca powiadamia jednostkę notyfikowaną, która dysponuje dokumentacją techniczną, związaną ze świadectwem badania typu WE, o wszelkich zmianach zatwierdzonego produktu, które wymagają dodatkowego zatwierdzenia, o ile zmiany te mogłyby wpłynąć na zgodność z zasadniczymi wymaganiami lub warunkami używania produktu. Takie dodatkowe zatwierdzenie wydawane jest w postaci uzupełnienia do oryginalnego świadectwa badania typu WE.

7. Każda jednostka notyfikowana przekazuje innym jednostkom notyfikowanym istotne informacje dotyczące wydanych i wycofanych świadectw badania typu WE wraz z uzupełnieniami.

(*) Typ może obejmować kilka modeli danego produktu pod warunkiem, że różnice pomiędzy modelami nie mają wpływu na poziom bezpieczeństwa i inne wymagania dotyczące działania produktu.

▼B

8. Pozostałe jednostki notyfikowane mogą otrzymać kopie świadectw badania typu WE lub dodatków do nich. Załączniki do świadectw są przechowywane do dyspozycji innych jednostek notyfikowanych.

9. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel przechowuje wraz z dokumentacją techniczną kopie świadectw badania typu WE i ich uzupełnień przez okres co najmniej dziesięciu lat od daty wyprodukowania ostatniego produktu.

   W przypadku gdy producent ani jego upoważniony przedstawiciel nie mają swojej siedziby we Wspólnocie, powyższy obowiązek przechowywania dokumentacji technicznej do celów inspekcji ciąży na osobie odpowiedzialnej za wprowadzanie produktu do obrotu we Wspólnocie.

▼B

ZAŁĄCZNIK VIII

ZGODNOŚĆ Z TYPEM

(moduł C)

1. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel prowadzący działalność gospodarczą na terytorium Wspólnoty składa zapewnienie albo deklarację, że określone produkty odpowiadają typowi określonemu w świadectwie badania typu WE i dotyczącym ich wymogom niniejszej dyrektywy. Producent oznacza każdy produkt oznakowaniem CE i sporządza pisemną deklarację zgodności (patrz załącznik XV).

2. Producent podejmuje wszelkie niezbędne środki zmierzające do tego, aby proces produkcji zapewniał zgodność wytwarzanych produktów z typem określonym w świadectwie badania typu WE i z dotyczącymi ich wymaganiami niniejszej dyrektywy.

3. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel przechowuje kopie deklaracji zgodności przez okres co najmniej dziesięciu lat od daty wyprodukowania ostatniego produktu.

   W przypadku gdy producent ani jego upoważniony przedstawiciel nie mają swojej siedziby we Wspólnocie, powyższy obowiązek przechowywania dokumentacji technicznej do celów inspekcji ciąży na osobie odpowiedzialnej za wprowadzanie produktu do obrotu we Wspólnocie (patrz załącznik XIII).

▼M1

4. W odniesieniu do oceny zgodności z wymaganiami w zakresie emisji spalin niniejszej dyrektywy i jeśli producent nie działa zgodnie z odpowiednim system jakości, określonym w załączniku XII, to jednostka notyfikowana wybrana przez producenta może wykonać lub zlecić wykonanie kontroli produktu w przypadkowych odstępach czasu. Jeśli poziom jakości okaże się niezadowalający lub jeśli wydaje się konieczne sprawdzenie ważności danych przedstawionych przez producenta, to stosuje się następującą procedurę:

   Silnik bierze się z serii produkcyjnej i poddaje badaniu określonemu w załączniku I.B. Badane silniki są dotarte, częściowo lub całkowicie, zgodnie ze specyfikacjami producenta. Jeśli emisje spalin silnika wziętego z serii produkcyjnej przekraczają wartości dopuszczalne zgodne z załącznikiem I.B, to producent może wystąpić o wykonanie pomiaru na próbce silników wziętych z serii produkcyjnej łącznie z silnikiem wziętym pierwotnie. W celu zapewnienia zgodności próbki silników określonych powyżej z wymaganiami dyrektywy stosuje się metodę statystyczną opisaną w załączniku XVII.

▼B

ZAŁĄCZNIK IX

ZAPEWNIENIE JAKOŚCI PRODUKCJI

(moduł D)

1. Producent, który spełnia wymagania określone w pkt 2, zapewnia i oświadcza, że określone produkty są zgodne z typem opisanym w świadectwie badania typu WE i z dotyczącymi ich wymaganiami niniejszej dyrektywy. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel umieszcza na każdym produkcie oznakowanie CE oraz sporządza pisemną deklarację zgodności (patrz załącznik XV). Oznakowaniu CE towarzyszy numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej odpowiedzialnej za nadzór, jak zostało to określone w pkt 4.

2. Producent stosuje zatwierdzony system kontroli jakości w zakresie produkcji, dokonuje kontroli i badań produktu końcowego zgodnie z ust. 3 oraz podlega nadzorowi zgodnie z pkt 4.

3. **System jakości**

3.1. Producent występuje z wnioskiem do jednostki notyfikowanej, według swojego wyboru, o dokonanie oceny jego systemu kontroli jakości określonych produktów.

Wniosek zawiera:

— wszelkie istotne informacje dla przewidywanej kategorii produktów,

— dokumentację dotyczącą systemu kontroli jakości,

— jeżeli to konieczne, świadectwo badania typu WE (patrz załącznik XIII) oraz kopię świadectwa badania typu.

3.2. System kontroli jakości zapewnia zgodność produktów z typem opisanym w świadectwie badania typu WE i z dotyczącymi ich wymaganiami niniejszej dyrektywy.

Wszystkie elementy, wymagania i przepisy, przyjęte przez producenta, są udokumentowane w sposób systematyczny i uporządkowany w postaci zapisanych reguł, procedur i instrukcji. Dokumentacja dotycząca systemu kontroli jakości pozwala na jednolitą interpretację programów, planów, podręczników i dokumentów z zakresu badania jakości.

Zawiera ona w szczególności odpowiedni opis:

— celów jakości i struktury organizacyjnej, obowiązków i uprawnień kierownictwa w odniesieniu do jakości produktu,

— procesu produkcji, kontroli jakości i techniki zapewniania jakości oraz procesów i systematycznych działań, które będą stosowane,

— czynności sprawdzających i badań, które są przeprowadzane przed, podczas i po zakończeniu produkcji oraz częstotliwości, z jaką są dokonywane,

— dokumentów związanych z systemem jakości, takich jak sprawozdania z inspekcji, dane uzyskane podczas prób, dane dotyczące kalibracji urządzeń, dane dotyczące kwalifikacji pracowników przeprowadzających badania i próby itp.,

— środków podejmowanych w celu sprawdzania osiągnięcia wymaganej jakości produktu oraz skutecznego funkcjonowania systemu jakości.

3.3. Jednostka notyfikowana ocenia, czy system jakości spełnia wymagania określone w ppkt 3.2. Uwzględnia ona także zgodność z wymaganiami odnoszącymi się do systemów jakości, które mają zastosowanie w odniesieniu do właściwej zharmonizowanej normy.

Przynajmniej jeden członek zespołu kontrolnego ma doświadczenie w zakresie oceny danej technologii produkcji urządzeń danego typu. Proces oceny obejmuje wizytę w zakładzie producenta.

O decyzji powiadamia się producenta. Zawiadomienie zawiera wnioski oraz umotywowaną decyzję wynikającą z oceny.

3.4. Producent dokłada wszelkich starań, aby wypełniać obowiązki wynikające z zatwierdzonego systemu jakości oraz utrzymać właściwe i skuteczne funkcjonowanie tego systemu.

Producent lub jego upoważniony przedstawiciel informują jednostkę notyfikowaną, która zatwierdziła system jakości, o wszelkich proponowanych zmianach, które mają być w tym systemie wprowadzone.

▼B

Jednostka notyfikowana ocenia proponowane zmiany i decyduje, czy zmieniony system jakości spełnia wymagania określone w ppkt 3.2 oraz czy wymagana jest ponowna ocena.

Jednostka notyfikowana przekazuje swoją decyzję producentowi. Zawiadomienie zawiera wnioski oraz umotywowaną decyzję wynikającą z oceny.

4. **Nadzór w ramach odpowiedzialności jednostki notyfikowanej**

4.1. Celem nadzoru jest zapewnienie kontroli nad należytym wypełnianiem przez producenta zobowiązań wynikających z zastosowania systemu jakości.

4.2. W celu przeprowadzenia inspekcji, producent umożliwia jednostkom notyfikowanym dostęp do miejsca projektowania i produkcji, miejsca, gdzie przeprowadzane są badania i próby oraz do miejsca składowania, oraz udziela wszelkich niezbędnych informacji, w szczególności udostępnia:

— dokumentację systemu jakości,

— sprawozdania dotyczące jakości, takie jak sprawozdania pokontrolne, dane dotyczące prób, kalibrowania, kwalifikacji zatrudnionych pracowników itp.

4.3. Jednostka notyfikowana przeprowadza kontrole w rozsądnie określonych odstępach czasu, aby upewnić się, że producent przestrzega i stosuje rozwiązania systemu jakości oraz przedstawia producentowi sprawozdania z kontroli.

4.4. Ponadto jednostka notyfikowana może przeprowadzić nieplanowane kontrole w siedzibie producenta. Podczas tych kontroli może, o ile to konieczne, przeprowadzić lub zlecić przeprowadzenie próby prawidłowego funkcjonowania systemu jakości. Jednostka notyfikowana przekazuje producentowi sprawozdanie z kontroli, a w przypadku przeprowadzenia próby, sprawozdanie z próby.

5. Producent przechowuje, przez okres co najmniej 10 lat od daty wyprodukowania ostatniego produktu, następujące dokumenty, które są udostępniane władzom krajowym:

— dokumentację określoną w ppkt 3.1 akapit drugi tiret drugie,

— aktualizacje określone w ppkt 3.4 akapit drugi,

— decyzję i sprawozdania jednostki notyfikowanej określone w ppkt 3.4 akapit końcowy, ppkt 4.3 i 4.4.

6. Każda jednostka notyfikowana udostępnia innym jednostkom notyfikowanym istotne informacje dotyczące wydanych i cofniętych zatwierdzeń systemów kontroli jakości.

▼B

ZAŁĄCZNIK X

WERYFIKACJA PRODUKTU

(moduł F)

1. Niniejszy moduł opisuje procedurę, według której producent lub jego upoważniony przedstawiciel prowadzący działalność we Wspólnocie zapewnia oraz zaświadcza, że określone produkty, z zastrzeżeniem przepisów pkt 3, są zgodne z typem opisanym w świadectwie badania typu WE i z dotyczącymi ich wymaganiami niniejszej dyrektywy.

2. Producent podejmuje wszelkie niezbędne środki zmierzające do tego, aby proces produkcji zapewniał zgodność wytwarzanych produktów z typem określonym w świadectwie badania typu WE i z dotyczącymi ich wymaganiami niniejszej dyrektywy. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel prowadzący działalność gospodarczą we Wspólnocie umieszcza na każdym produkcie oznakowanie CE oraz sporządza pisemną deklarację zgodności (patrz załącznik XV).

3. Jednostka notyfikowana podejmuje odpowiednie czynności sprawdzające oraz badania w celu sprawdzenia produktu pod względem zgodności z wymaganiami niniejszej dyrektywy albo poprzez badanie i próby każdego pojedynczego produktu zgodnie z pkt 4, albo poprzez badanie i próby produktów na bazie statystycznej zgodnie z pkt 5, według wyboru producenta.

3a. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel przechowuje kopię deklaracji zgodności przez okres co najmniej dziesięciu lat od daty wyprodukowania ostatniego produktu.

4. **Weryfikacja poprzez badanie i próby każdego pojedynczego produktu**

4.1. Wszystkie produkty są indywidualnie badane i przeprowadza się właściwe próby określone w odpowiednich normach, określone w art. 5, lub próby równoważne w celu sprawdzenia ich zgodności z typem opisanym w świadectwie badania typu WE i z dotyczącymi ich wymaganiami niniejszej dyrektywy.

4.2. Jednostka notyfikowana umieszcza swój numer identyfikacyjny lub zleca jego umieszczenie na każdym zatwierdzonym produkcie i sporządza pisemne świadectwo zgodności odnoszące się do przeprowadzonych prób.

4.3. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel zapewnia, że na żądanie jest w stanie dostarczyć świadectwo zgodności wystawione przez jednostkę notyfikowaną.

5. **Weryfikacja statystyczna**

5.1. Producent przedstawia swoje produkty w formie jednolitych partii i podejmuje wszelkie niezbędne środki zmierzające do tego, aby proces produkcyjny zapewniał jednorodność wszystkich wyprodukowanych partii.

5.2. Wszystkie produkty są dostępne do kontroli w jednolitych partiach. Z każdej partii pobierana jest losowo próbka. Jest indywidualnie sprawdzona, przeprowadza się stosowne badania ustanowione w odpowiednich normach określonych w art. 5 lub badania równoważne; ich celem jest sprawdzenie zgodności z mającymi zastosowanie do nich wymaganiami niniejszej dyrektywy, a także ustalenie, czy partia jest zaakceptowana czy odrzucona.

5.3. W skład procedury statystycznej wchodzą następujące elementy:

— metoda statystyczna, którą należy zastosować,

— plan pobierania próbek oraz charakterystyka jego funkcjonowania.

▼M1

W celu oceny zgodności z wymaganiami w zakresie emisji spalin stosuje się procedurę określoną w załączniku XVII.

▼B

5.4. Jeżeli partia zostaje zaakceptowana, jednostka notyfikowana umieszcza na każdym produkcie swój numer identyfikacyjny albo zleca jego umieszczenie i wydaje pisemne świadectwo zgodności odnoszące się do przeprowadzonych kontroli. Wszystkie produkty z określonej partii, z wyjątkiem tych, u których nie stwierdzono zgodności, mogą zostać wprowadzone do obrotu.

▼B

Jeżeli partia zostaje odrzucona, jednostka notyfikowana albo właściwa władza podejmuje odpowiednie środki zmierzające do zapobieżenia wprowadzeniu partii do obrotu. W przypadku częstego odrzucania partii, jednostka notyfikowana może zawiesić stosowanie weryfikacji statystycznej.

Producent może, na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej, umieszczać numer identyfikacyjny tej jednostki podczas procesu produkcyjnego.

5.5. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel zapewnia, że na żądanie jest w stanie dostarczyć świadectwo zgodności wystawione przez jednostkę notyfikowaną.

▼B

ZAŁĄCZNIK XI

WERYFIKACJA JEDNOSTKOWA

(moduł G)

1. Niniejszy moduł opisuje procedurę, według której producent zapewnia oraz zaświadcza, że określone produkty, na które zostały wystawione świadectwa określone w pkt 2, są zgodne z dotyczącymi ich wymaganiami niniejszej dyrektywy. Producent albo jego upoważniony przedstawiciel prowadzący działalność gospodarczą na terytorium Wspólnoty umieszcza na każdym produkcie oznakowanie CE i sporządza pisemną deklarację zgodności (patrz załącznik XV).

2. Jednostka notyfikowana bada pojedynczy produkt oraz przeprowadza odpowiednie próby określone w odpowiednich normach, określone w art. 5, lub badania równoważne. Ich celem jest sprawdzenie zgodności produktu z odpowiednimi wymaganiami dyrektywy.

   Jednostka notyfikowana umieszcza swój numer identyfikacyjny na zatwierdzonym produkcie albo zleca jego umieszczenie i wydaje świadectwo o zgodności dotyczące przeprowadzonych prób.

3. Celem dokumentacji technicznej jest umożliwienie oceny zgodności z wymaganiami niniejszej dyrektywy oraz zrozumienie projektu, produkcji i sposobu działania produktu (patrz załącznik XIII).

▼B

ZAŁĄCZNIK XII

PEŁNY MODEL ZAPEWNIENIA JAKOŚCI

(moduł H)

1. Niniejszy moduł opisuje procedurę, według której producent spełniający zobowiązania określone w ust. 2 zapewnia i zaświadcza, że dany produkt spełnia wymagania niniejszej dyrektywy, które się do niego odnoszą. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel we Wspólnocie umieszcza na każdym produkcie oznakowanie CE oraz sporządza pisemną deklarację zgodności. Oznakowanie CE jest zaopatrzone w numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej odpowiedzialnej za nadzór zgodnie z pkt 4.

2. Producent stosuje zatwierdzony system kontroli jakości w zakresie produkcji, dokonuje kontroli i prób produktu końcowego zgodnie z pkt 3 oraz podlega nadzorowi zgodnie z pkt 4.

3. **System jakości**

3.1. Producent składa jednostce notyfikowanej wniosek o ocenę swojego systemu jakości.

Wniosek zawiera:

— wszelkie istotne informacje dotyczące przewidywanej kategorii produktów,

— dokumentację systemu jakości.

3.2. System jakości zapewnia zgodność produktów z wymaganiami niniejszej dyrektywy, które stosuje się do tych produktów.

Wszystkie elementy, wymagania i przepisy przyjęte przez producenta są udokumentowane w sposób systematyczny i uporządkowany w postaci zapisanych reguł, procedur i instrukcji. Dokumentacja dotycząca systemu kontroli jakości zapewnia jednolitą interpretację programów, planów, podręczników i rejestrów.

Zawiera ona w szczególności odpowiedni opis:

— celów systemu jakości oraz struktury organizacyjnej, praw i obowiązków zarządu w zakresie jakości produktu,

— specyfikacji technicznych projektu, łącznie ze zharmonizowanymi normami, które będą stosowane, a w przypadkach, gdy normy określone w art. 5 nie są stosowane w pełni, środków, które zostaną wykorzystane, aby zapewnić, że wymagania zasadnicze, które stosuje się do danego produktu na podstawie niniejszej dyrektywy, zostaną spełnione,

— technik kontroli i weryfikacji projektów oraz systematycznie podejmowanych działań i procesów, które są elementem procesu projektowania produktów należących do grupy produktów objętych przepisami niniejszej dyrektywy,

— odpowiednich technik, procedur oraz systematycznie podejmowanych działań w procesie produkcji oraz kontroli i zapewnienia jakości,

— badań i prób, które są przeprowadzane przed, podczas i po zakończeniu produkcji oraz częstotliwości, z jaką są one dokonywane,

— dokumentów związanych z systemem jakości, takich jak sprawozdania z inspekcji, dane uzyskane podczas prób, dane dotyczące kalibracji urządzeń, dane dotyczące kwalifikacji pracowników itd.,

— środków podejmowanych w celu sprawdzenia osiągnięcia wymaganej jakości projektu oraz skutecznego funkcjonowania systemu jakości.

3.3. Jednostka notyfikowana ocenia, czy system jakości spełnia wymagania określone w ppkt 3.2. Zakłada ona zgodność z tymi wymaganiami w odniesieniu do systemów jakości, które realizują właściwą zharmonizowaną normę (EN 29001).

Przynajmniej jeden członek zespołu kontrolnego ma doświadczenie w zakresie oceny technologii produkcji urządzeń danego typu. Proces oceny obejmuje wizytę w zakładzie producenta.

O decyzji powiadamia się producenta. Zawiadomienie zawiera wnioski oraz umotywowaną decyzję wynikającą z oceny.

3.4. Producent dokłada starań, aby wypełniać obowiązki wynikające z wprowadzenia zatwierdzonego systemu jakości oraz utrzymywać właściwe i skuteczne funkcjonowanie tego systemu.

▼B

Producent lub jego upoważniony przedstawiciel informują jednostkę notyfikowaną, która zatwierdziła system jakości, o wszelkich proponowanych zmianach, które mają być w tym systemie wprowadzone.

Jednostka notyfikowana ocenia proponowane zmiany i decyduje, czy zmieniony system jakości nadal spełnia wymagania określone w ppkt 3.2 lub czy wymagana jest ponowna ocena.

Jednostka notyfikowana przekazuje swoją decyzję producentowi. Zawiadomienie zawiera wnioski oraz umotywowaną decyzję wynikającą z oceny.

4. **Nadzór WE za pośrednictwem jednostki notyfikowanej**

4.1. Celem nadzoru jest zapewnienie kontroli nad należytym wypełnianiem przez producenta zobowiązań wynikających z zatwierdzonego systemu jakości.

4.2. W celu przeprowadzenia inspekcji producent umożliwia jednostkom notyfikowanym dostęp do miejsca projektowania i produkcji, do miejsca, gdzie przeprowadzane są próby i kontrole oraz do miejsca składowania, oraz udziela wszelkich niezbędnych informacji, w szczególności udostępnia:

— dokumentację systemu jakości,

— dokumenty związane z systemem jakości w części projektowej systemu jakości, takie jak wyniki analiz, obliczeń i prób itp.,

— dokumenty związane z systemem jakości w części produkcyjnej, takie jak, sprawozdania z inspekcji, dane dotyczące prób, dane dotyczące kalibracji urządzeń, dane dotyczące kwalifikacji osób zatrudnionych itp.

4.3. Jednostka notyfikowana przeprowadza kontrole w rozsądnie określonych odstępach czasu, aby upewnić się, że producent przestrzega i stosuje rozwiązania systemu jakości oraz przedstawia producentowi sprawozdania z kontroli.

4.4. Ponadto jednostka notyfikowana może przeprowadzić nieplanowane kontrole w siedzibie producenta. W czasie takich kontroli jednostka notyfikowana może przeprowadzać próby lub nakazać ich przeprowadzenia po to, aby sprawdzić, czy system jakości funkcjonuje prawidłowo; producent otrzymuje sprawozdanie z takiej kontroli i, jeżeli próby były przeprowadzane, sprawozdanie z prób.

5. Producent przechowuje, przez okres co najmniej 10 lat od daty wyprodukowania ostatniego produktu, następujące dokumenty, które są udostępniane władzom krajowym:

— dokumentację określoną w ppkt 3.1 akapit drugi tiret drugie,

— aktualizacje określone w ppkt 3.4 akapit drugi,

— decyzje i sprawozdania jednostki notyfikowanej określone w ppkt 3.4 akapit końcowy, ppkt 4.3 i 4.4.

6. Każda jednostka notyfikowana udostępnia innym jednostkom notyfikowanym istotne informacje dotyczące wydanych i cofniętych zatwierdzeń systemów kontroli jakości.

▼M1

ZAŁĄCZNIK XIII

DOKUMENTACJA TECHNICZNA DOSTARCZANA PRZEZ PRODUCENTA

Dokumentacja techniczna określona w załącznikach V, VII, VIII, IX i XI zawiera wszystkie stosowne dane i środki użyte przez producenta celem zapewnienia zgodności łodzi lub jej części składowych z wymogami zasadniczymi, które mają do nich zastosowanie.

Dokumentacja techniczna umożliwia zrozumienie projektu, produkcji i działania produktu oraz ocenę zgodności produktu z wymaganiami niniejszej dyrektywy.

Dokumentacja zawiera w stopniu wymaganym dla oceny:

a) opis ogólny typu,

b) schematy ideowe oraz rysunki wykonawcze i schematy części składowych, podzespołów, obwodów itd.,

c) opisy i wyjaśnienia niezbędne do zrozumienia powyższych schematów i rysunków oraz działania produktu,

d) wykaz norm określonych w art. 5, stosowanych w całości lub częściowo, oraz opisy rozwiązań zastosowanych w celu spełnienia wymogów zasadniczych w przypadkach, gdy nie zastosowano norm określonych w art. 5,

e) wyniki dokonanych obliczeń projektowych, przeprowadzonych badań itp.,

f) sprawozdania z badań, mianowicie z badań stabilności zgodnie z ppkt 3.2 i wyporności zgodnie z ppkt 3.3 wymogów zasadniczych (załącznik I.A),

g) sprawozdania z badań emisji spalin świadczące o zgodności z pkt 2 wymogów zasadniczych (załącznik I.B),

h) sprawozdania z badań emisji hałasu lub dane łodzi odniesienia świadczące o zgodności z sekcją 1 wymogów zasadniczych (załącznik I.C).

▼B

ZAŁĄCZNIK XIV

MINIMALNE KRYTERIA, JAKIE POWINNY ZOSTAĆ WZIĘTE POD UWAGĘ PRZEZ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE PRZY NOTYFIKOWANIU JEDNOSTEK

▼M1

1. Jednostka, jej dyrektor i pracownicy odpowiedzialni za przeprowadzanie badań weryfikacyjnych nie mogą być projektantami, producentami, dostawcami lub monterami produktów określonych w art. 1, które sami kontrolują, ani nie mogą być upoważnionymi przedstawicielami żadnej z tych stron. Nie mogą być zaangażowani bezpośrednio ani jako upoważnieni przedstawiciele w projektowanie, produkcję, sprzedaż ani w konserwację tych produktów. Ograniczenia te nie wykluczają możliwości wymiany informacji technicznych między producentem a jednostką.

1a. Jednostka notyfikowana jest niezależna i nie może podlegać producentom lub dostawcom lub być przez nich kontrolowana.

▼B

2. Jednostka i jej personel przeprowadzają próby weryfikacyjne wykazując najwyższy stopień rzetelności zawodowej i kompetencji technicznej oraz nie podlegają żadnym naciskom czy namowom, w szczególności natury finansowej, które mogłyby mieć wpływ na ich osąd lub wyniki kontroli, pochodzącym w szczególności od osób lub grup osób zainteresowanych tymi wynikami.

3. Jednostka ma do dyspozycji niezbędny personel i odpowiednie wyposażenie umożliwiające właściwe wykonywanie zadań administracyjnych i technicznych związanych z weryfikacją. Jednostka ma również dostęp do sprzętu wymaganego do weryfikacji szczególnej.

4. Pracownicy odpowiedzialni za kontrolę posiadają:

   — gruntowne przeszkolenie techniczne i zawodowe,

   — zadowalającą znajomość wymagań związanych z próbami, które przeprowadzają i odpowiednie doświadczenie w przeprowadzaniu takich prób,

   — umiejętność sporządzania świadectw, rejestrów i sprawozdań wymaganych w celu udokumentowania przeprowadzanych prób.

5. Zagwarantowana musi być bezstronność personelu przeprowadzającego kontrole. Ich wynagrodzenie nie może zależeć od liczby przeprowadzonych prób ani od ich wyników.

6. Jednostka musi być ubezpieczona od odpowiedzialności cywilnej, chyba że odpowiedzialność ponosi państwo zgodnie z przepisami prawa krajowego lub Państwo Członkowskie jest bezpośrednio odpowiedzialne za próby.

7. Na mocy przepisów niniejszej dyrektywy albo przepisów prawa krajowego ustanowionych w celu jej wykonania, pracownicy jednostki przestrzegają tajemnicy zawodowej w odniesieniu do wszelkich informacji pozyskanych podczas wykonywania swoich zadań (z wyłączeniem współpracy z właściwymi organami administracyjnymi państwa, w którym te czynności są przeprowadzane).

▼M1

ZAŁĄCZNIK XV

PISEMNA DEKLARACJA ZGODNOŚCI

1. Pisemna deklaracja zgodności z przepisami dyrektywy musi zawsze towarzyszyć:

   a) łodzi rekreacyjnej i prywatnej jednostce pływającej i jest dołączona do instrukcji użytkownika (załącznik I.A ppkt 2.5),

   b) częściom składowym, określonym w załączniku II,

   c) silnikom napędowym i jest dołączona do instrukcji użytkownika (załącznik I.B.4).

2. Pisemna deklaracja zgodności zawiera ([1]),

   a) nazwę i adres producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela posiadającego siedzibę we Wspólnocie ([2]),

   b) opis produktu określonego w pkt 1 ([3]),

   c) odniesienia do zastosowanych właściwych norm zharmonizowanych lub odniesienia do specyfikacji, z którymi zadeklarowana jest zgodność,

   d) gdzie sytuacja tego wymaga, odniesienia do innych stosowanych dyrektyw wspólnotowych,

   e) w razie konieczności, odniesienia do świadectwa badania typu WE wydanego przez jednostkę notyfikowaną,

   f) w razie konieczności, nazwę i adres jednostki notyfikowanej,

   g) wskazanie osoby upoważnionej do składania podpisu w imieniu producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela prowadzącego działalność gospodarczą na terytorium Wspólnoty.

3. W odniesieniu do:

   — silników stacjonarnych i silników zaburtowych bez zintegrowanego układu wydechowego,

   — silników homologowanych zgodnie z dyrektywą 97/68/WE, które są zgodne z etapem II przewidzianym w ppkt 4.2.3 załącznika I dyrektywy 97/68/WE,

   — silników homologowanych zgodnie z dyrektywą 88/77/EWG,

   deklaracja zgodności zawiera oprócz informacji przewidzianej w pkt 2, deklarację producenta stwierdzającą, że silnik, jeśli jest zainstalowany na łodzi rekreacyjnej zgodnie instrukcjami dostarczonymi przez producenta, to spełnia wymagania niniejszej dyrektywy dotyczące emisji spalin oraz, że silnik ten nie może być wprowadzony do użytku dopóki łódź rekreacyjna, na której ma on być zainstalowany, nie zostanie uznana, jeśli jest to wymagane, za spełniającą odpowiedni przepis dyrektywy.

([1]) Jest sporządzona w języku (językach) przewidzianych w ppkt 2.5 załącznika I.A.
([2]) Nazwa handlowa i pełny adres; upoważniony przedstawiciel podaje nazwę handlową i adres producenta.
([3]) Opis marki produktu, w stosownym przypadku, typ, numer seryjny.

▼M1

ZAŁĄCZNIK XVI

ZAPEWNIANIE JAKOŚCI PRODUKTU

(moduł E)

1. Moduł ten opisuje procedurę, zgodnie z którą producent spełniający zobowiązania przewidziane w pkt 2 zapewnia i deklaruje, że odnośne wyroby są zgodne z typem opisanym w świadectwie badania typu CE i spełniają wymogi dotyczącej ich dyrektywy. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel we Wspólnocie umieszcza na każdym produkcie oznakowanie CE oraz sporządza pisemną deklarację zgodności. Oznakowaniu CE towarzyszy numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej odpowiedzialnej za nadzór zgodnie z pkt 4.

2. Producent musi posiadać zatwierdzony system jakości do kontroli i badania produktu końcowego jak określono w pkt 3 i podlega nadzorowi w trybie określonym w pkt 4.

3. System jakości

3.1. Producent składa do jednostki notyfikowanej według swojego wyboru wniosek o dokonanie oceny jego systemu jakości odnośnych produktów.

Wniosek zawiera:

— wszelkie potrzebne dane odnośnie do przewidywanej kategorii produktów,

— dokumentację systemu jakości,

— w stosownych przypadkach, dokumentację techniczną odnoszącą się do homologowanego typu oraz kopię świadectwa badania typu WE.

3.2. W ramach systemu jakości, każdy egzemplarz urządzenia jest badany i poddany odpowiednim testom, określonym we właściwej normie lub normach, określonych w art. 5 lub badaniom równoważnym, w celu sprawdzenia zgodności z odpowiednimi wymogami dyrektywy. Wszystkie wymagania, ustalenia oraz takie rozwiązania, które zostały przyjęte przez producenta muszą być udokumentowane w sposób systematyczny i uporządkowany, w postaci spisanych zasad postępowania, procedur i instrukcji. Ta dokumentacja systemu jakości zapewnia prawidłowe zrozumienie programów jakości, planów, podręczników i zapisów.

W szczególności, musi on zawierać następujące odpowiednie opisy:

— celów jakości i struktury organizacyjnej, obowiązków i uprawnień kierownictwa w odniesieniu do jakości wyrobu,

— badań i testów przeprowadzonych po zakończeniu procesu produkcji,

— środków nadzorowania skuteczności działania systemu jakości,

— zapisów dotyczących jakości, takich jak sprawozdania z kontroli, dane uzyskane podczas badań, dane dotyczące kalibracji urządzeń, dane dotyczące kwalifikacji odnośnych pracowników itd.

3.3. Jednostka notyfikowana ocenia, czy system jakości spełnia wymagania określone w pkt 3.2.

Uznaje ona zgodność z tymi wymaganiami w odniesieniu do systemów jakości, które wdrażają stosowną normę zharmonizowaną.

W zespole przeprowadzającym kontrolę powinna być przynajmniej jedna osoba, która ma doświadczenie w ocenie technologii produkcji urządzeń danego typu. Procedura dokonywania oceny obejmuje także wizytę w zakładzie produkcyjnym.

O decyzji powiadamia się producenta. Zawiadomienie powinno zawierać wnioski z badania oraz umotywowaną decyzję dotyczącą oceny.

3.4. Producent podejmuje się wypełnienia zobowiązań, wynikających z zatwierdzonego systemu jakości oraz utrzymywania go we właściwy i skuteczny sposób.

Producent lub jego upoważniony przedstawiciel informują jednostkę notyfikowaną, która zatwierdziła system jakości o wszelkich proponowanych zmianach, które mają być w tym systemie wprowadzone.

Jednostka notyfikowana ocenia proponowane zmiany i decyduje, czy zmieniony system jakości wciąż spełnia wymagania określone w ppkt 3.2 oraz czy wymagana jest ponowna ocena.

▼M1

Jednostka notyfikowana przekazuje swoją decyzję producentowi. Zawiadomienie powinno zawierać wnioski z badania oraz umotywowaną decyzję dotyczącą oceny.

4. Nadzór w ramach odpowiedzialności wyznaczonego organu

4.1. Celem nadzoru jest zapewnienie kontroli nad właściwym wypełnianiem przez producenta zobowiązań wynikających z zastosowanego systemu jakości.

4.2. Producent zapewnia jednostce notyfikowanej w celach kontroli dostęp do urządzeń kontrolnych, badawczych i magazynowych oraz przekazuje jej do dyspozycji wszelkie niezbędne dokumenty, w szczególności:

— dokumentację systemu jakości,

— dokumentację techniczną,

— zapisy dotyczące jakości, takie jak sprawozdania z kontroli, dane uzyskane podczas badań, dane dotyczące kalibracji urządzeń, dane dotyczące kwalifikacji odnośnych pracowników itd.

4.3. Notyfikowana jednostka przeprowadza kontrole okresowe w celu upewnienia się, że producent utrzymuje i stosuje system jakości oraz przekazuje producentowi sprawozdanie z kontroli.

4.4. Ponadto, jednostka notyfikowana może przeprowadzić nieplanowane kontrole w siedzibie producenta. W czasie takich kontroli, jednostka notyfikowana może przeprowadzać badania lub nakazać ich przeprowadzenia w celu sprawdzenia, czy system jakości funkcjonuje prawidłowo; jednostka notyfikowana przekazuje producentowi sprawozdanie z takiej kontroli i, jeżeli były przeprowadzane badania, raport z badań.

5. Producent przez okres co najmniej 10 lat po wyprodukowaniu ostatniego produktu, przechowuje następujące dokumenty, które muszą być udostępniane władzom krajowym:

— dokumentację określoną w ppkt 3.1 akapit drugi tiret trzecie,

— aktualizacje, określone w ppkt 3.4 akapit drugi,

— decyzje i sprawozdania od jednostki notyfikowanej, określone w ppkt 3.4 akapit ostatni, ppkt 4.3 i 4.4.

6. Każda jednostka notyfikowana przekazuje pozostałym jednostkom notyfikowanym odpowiednie informacje dotyczące wydanych i cofniętych zatwierdzeń systemów zapewniania jakości.

▼M1

ZAŁĄCZNIK XVII

OCENA ZGODNOŚĆ PRODUKCJI W ZAKRESIE EMISJI SPALIN I HAŁASU

1. W celu sprawdzenie zgodności rodziny silników, z serii produkcyjnej pobiera się próbkę silników. Producent w porozumieniu z jednostką notyfikowaną decyduje o wielkości n) próbki.

2. Dla każdego regulowanego składnika emisji spalin i hałasu oblicza się średnią arytmetyczną X z wyników otrzymanych dla próbki. Serię produkcyjną uważa się za zgodną z wymaganiami (decyzja „pass”), jeśli spełniony jest następujący warunek:

   $X + K.\ S \leq L$

   S jest odchyleniem standardowym, gdzie:

   $S^2 = \sum (x - X)^2/(n - 1)$

   X = średnia arytmetyczna z otrzymanych wyników

   x = pojedynczy wynik dla próbki

   L = właściwa wartość dopuszczalna

   n = ilość silników w próbce

   k = współczynnik statystyczny zależny od n (patrz tabela)

n	2	3	4	5	6	7	8	9	10
k	0,973	0,613	0,489	0,421	0,376	0,2	0,317	0,296	0,279
n	11	12	13	14	15	16	17	18	19
k	0,265	0,253	0,2	0,233	0,224	0,216	0,20	0,203	0,198

   Jeśli $n \geq 20$ to $k = 0{,}860 / \sqrt{n}$